

ஸ
சீவமயம்

சீவநீதி

SAIVANEETHI

மலர் 9

விய - பங்குனி

March to April 2006

கிடங் 12

அன்றா வின்நீழற்கீழ் அறம்நால்வர்க்கு அருள்புரிந்து
கொன்றாய் காலனுயிர் கொடுத்தாய்மறை யோனுக்குமான்
கன்றா ருங்கரவா கடவூர்த்தீரு வீரட்டத்துள்
எந்தா கதை பெருமான் எனக்கார்த்துணை நீயலதே

- தேவாரம் - சுந்தரர் -

யൊന്നുടക്കമ்

പക്കമ்

1. നലമ് തരുമ് പദ്ധക്സ്കൾ	2
2. കിലിസ്കോറ്പവ മൂർത്തമ്.....	3
3. ചീവപ്പിരകാചർ.....	6
4.. മനീത കതന്ത്രിമ	10
5. മാൻസ്കവാചക കവാചികൾ വരലാറു	14
6 എവിവെ തെയ്യത്തെ വധിപ്പിച്ചുമ് ചീവപ്പരുമാനേ പയൻ കൊടുപ്പാർ.....	16
7. ക്രൈസ്തവാന്തരം വലിയുത്തി നിർക്കുമ് മുക്തി നീലൈ	17
8. വർണ്ണിയുമ് വഴിവേലയുമ്	20
9. കിമ്മൈ മറ്റൈ കിരൺ്തിളുമ് നന്മൈ പയക്ക വേൺകുമ്	23
10. തിരുവനുട് പയൻ	24
11. അന്തേകമ് തെരിതല്	28

വിഹിക്കുത് തുണ്ണൈതിരു മെൻമലർപ് പാതങ്കൾ മെയ്മൈകുന്റ്റരാ
മൊழിക്കുത് തുണ്ണൈ മുരുകാവെഡു നാമങ്കൾ മുൻപു ചെയ്ത
പഴിക്കുത് തുണ്ണൈയവൻ പൻനിരു തോനുമ് പയന്തതൻ
വഹിക്കുത് തുണ്ണൈവഴി വേഖുന്തിസ്കും കോടൻ മയ്യരമുമേ

—
சிவமயம்

‘ஸேன்யைகாள் சைவநீதி வினங்குக உலகவில்லாம்’

ஷாபூநீதி

மலர் 9

விய - யங்குவீ சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெள்வரும் மாத இதழ் - 12

தொடக்குஞர்:

கலாபூஷணம், ஞான சிரோமணி,
சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான்,
திரு. வ. செல்லையா

மதியுரைஞர்:

செவுரீ. கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கள்
திரு. D. M. சுவாமிநாதன்
அறங்காவலர்,
ஸ்ரீ பொன் னம் பல வாணேஸ் வரர்
தேவஸ்தானம்
திரு. அ. கந்தசாமி
Chairman U.P.S.

திரு. கு. மகாலிங்கம்

பதிப்பாசிரியர்:

திரு. வே. திருநீலகண்டன்
லக்ஷ்மி அச்சகம்

விநியோகம்:

திரு. க. சௌநாசகம்
ஓய்வு பெற்ற கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

நிர்வாக ஆசிரியர்:

திரு. செ. நவநீதகுமார்
30, ரம்யா ரோட், கொழும்பு - 04.
தொடர்புகட்டு : 7.30 p.m. to 7.30 a.m.
தொலைபேசி : 2580458

வழிபாடு

மனித வாழ்வில் இறைவழிபாடு முக்கிய இடம் பெறுகிறது. இறைவனை நம்பாத சமயத்தவர் கூடத் தமது சமயக் குருவையோ ஞானியையோ வழிபடுகின்றனர்.

இன்று சைவர்கள் மத்தியில் வழிபாடு என்பது வாணிபமாக மாறி வருகிறது. அதிக பணம் கொடுத்து அர்ச்சனை, அபிஷேகம் என்று செய்தால் அதிக பலனை விரைவில் பெறலாமெனப் பலர் நம்புகின்றனர்.

புதிய கோயில்கள், புதிய தெய்வங்கள் என்று பல தோன்றுகின்றன. சைவத்துக்கு உடன்பாடற்ற வழிபாட்டு முறைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. தெருக்கடைகள் போல் திருக்கோயில்களில் வியாபாரம் நடைபெறுகிறது.

வழிபாடு என்ற சொல் வழியிற் செல்லுதல் பின் பற்றுதல் என்ற பொருள்களைத் தரும். எந்த வழியில் செல்லுதல் அல்லது எதனைப் பின்பற்றுதல் என்று கேட்டால் அது இறைவழி என்பதே விடை. சைவர்களுக்கு சிவனே முழுமுதற் கடவுள். சிவனும் சிவமூர்த்தங்களும் வழிபடு தெய்வங்கள்.

எல்லா நற்கணங்களும் நிறைந்த செம்பொருளாக இருப்பது. சிவபரம் பொருள். அறிவே சிவனின் வடிவு, அன்பே அவனின் பண்பு. அருள் என்பது அன்பின் விரிவு. அவனின் அருளைப் பெற வேண்டுமானால் அதற்கேற்ற தகைமையை நாம் வளர்க்க வேண்டும்.

அத்தகைய சிவனுக்குகந்த பண்பை வளர்ப்பதே. எதனைப் பெறுவதற்கும் அதற்கு வேண்டிய ஒரு தகுதி தேவை. நல்லொழுக்கத்தையும் சைவசீலத்தையும் வளர்க்கு சிவநெறியில் நிற்பதே இறையருள் பெறுவதற்கு ஏற்ற தகுதியாகும். இந்த வழியில் நின்று மனமொன்றித் தொழுவதே வழிபாடாகும். இதுவே பயன்தரும் வழிபாடு.

நலம் தரும் பத்தகங்கள்

பத்திகம் 10

நவக்கிரகங்களால் ஏற்படும் எல்லாவித தோழங்களும் நீங்கும் பொருட்டு பாராயணம் செய்ய வேண்டிய பதிகம். திருநாவுக்கரசரும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும் திருமறைக் காட்டில் தங்கி வேதவனப் பெருமானைப் பாடிப் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அது சமயம், பாண்டி நாட்டிலிருந்து அரசியார் அனுப்ப ஓர் ஏவலாள் அங்கு வந்தான். பாண்டி நாடு சமண இருளில் முழ்கியுள்ளதாகவும், சைவ ஒளி குன்றியுள்ளதாகவும் கூறி, சம்பந்தப் பெருமானை அழைத்து வரும்படி அரசியார் பணித்ததைக் கூறி வணங்கினான். ஞானசம்பந்தரும் மதுரை செல்ல உடன்பட்டு எழுந்தார். இதனைக் கண்ட நாவுக்கரசர், “ஜயன்மீர! நானும் கோளும் சரியில்லை, சமணர்கள் வஞ்சனை மிக்கவர்கள், நீர் போக வேண்டாம்” என்று அருளிச் செய்தார். இதனைக் கேட்ட சம்பந்தர், “அப்பர் பெருமானே! சிவனடியே சிந்திக்கும் சிவனடியார்களை நானும் கோளும் யாது செய்யும்? மேலும் அவை யாவும் நமக்கு நலமே புரியும்” என்று கூறி இப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். பிறகு சம்பந்தர் சமணர்களை வாதில் வென்றதும் சைவத்தை ஒளிபெறச் செய்ததும் நாம் அறிவோம். கிரகங்களினால் ஏற்படும் தோழம் நீங்க, நம்மில் பலர் வேண்டாதனவற்றையெல்லாம் செய்து மேலும் துண்பத்திற்கே ஆளாகின்றார்கள். இதையெல்லாம் விடுத்து, இப்பதிகத்தை பக்தி சிரத்தையுடன் காலையும் மாலையும் பாராயணம் செய்தால் எல்லாவித தோழங்களும் நீங்கும் என்பது ஞானப் பாலுண்ட சம்பந்தருடைய அருள்வாக்காகும். இன்றும் பிரயாணத்தின் போதும், சுகுனம் சரியில்லாத நேரத்திலும், பலர் இப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்து நலம் பெறுவது தெரிந்ததே.

திருச்சிற்றும்பலம்

பொது **யண் :** மியந்தைக்காந்தாரம்

வேயறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழும் வெள்ளி
சனிபாம் பிரஸ்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீர் றணிந்து

உமையோடும் வெள்ளள விடடமேல்
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமேலணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செய்மாது பூமி
திசைதெய்வமான பலவும்
அருநெந்தி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

3

என்பொடு கொம்பொ டாமை இவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழை உடனே
போன்பொதி மத்த மாலை புனல்குடி வந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழ பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து

மறைஷதும் எங்கள் பரமன்
நதியோடு கொன்றை மாலை முடிமேல்
அணிந்துளன்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
கோடு நோய்கள் ஆன பலவும்
அதிகுண நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

4

2

தொடர்ச்சி 27ம் பக்கம்

இலிங்கோற்பவ முர்த்தம்

பி. எஸ் சர்மா
B.Sc. Dip. in Ed.

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி

இலிங்கோற்பவ முர்த்தங்களின் அமைப்பு பற்றி சிலர் ஆராய்ந்துள்ளனர். காஞ்சி கைலாசநாதர் ஆலயத்தில் இலிங்கோற்பவ முர்த்தம் விதிமுறைப் பிரமாணங்களிலிருந்து மாறுபட்டாலும் ஆகம விதிகளின் அடிப்படைப் பண் புகளை ஏற்று, அவற் றிற் கேற்ப அமைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. சிவரூபம் மூங்கால் வரையும் காமிகாமத்தின்படி அமைந்துள்ளதுடன் இலிங்கத்தில் ஐந்தில் ஒருபகுதி மேலும் கீழும் செதுக்கப்படாமல் உள்ளது.

நான்கு கரங்களைக் கொண்ட வராக உருவில் விஷ்ணுவின் உருவத்தின் கைகளில் முறையே சங்கும் சக்கரமும் உள்ளன. மற்றும் இரு கைகளால் நிலத்தைத் தோண்டிச் செல்லும் பாவனையில் உள்ளது ஆகமம் வராக வடிவில் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், விஷ்ணு வராக வடிவத்தை இச் சிலை விக்கிரகம் காட்டுகின்றது எனினும், பிரம்மா அன்னவடிவாக அன்றி சுய உருவிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளது. பிரம்மனும், விஷ்ணுவும் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு கரத்தை உயர்த்தி சிவனைப் புகழ் வதாக அமைகின்றது. இன்னொரு கரம் கட்ய வலம்பிதமாக இடுப்பில் பொருத்தியுள்ளது. மற்றக் கை அபய கரமாகவுள்ளது. பரமசிவ ரூபத்தில் உள்ள சந்திரசேகர முர்த்தம் எட்டுக் கைகளை யுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. பரசு, திரிகுனம், அஷ்மாலை ஆகியவற்றைக் கொண்டது. சடாமுடியில் துலாம் பரமான பிறையும் காணப்படுகின்றது.

திரிபுவனத்தின் கம்பசுரேசுரன் ஆலயத்தில் உள்ள இலிங்கோற்பவ முர்த்தம் நான்கு கரங்களைக் கொண்டது. முன் இரு கைகளுள் ஒன்று அபய கரமாகவும், மற்றையது கட்ய வலம் பிதமாக இடையில் வைக்கப்பட்ட நிலையிலும் உள்ளது. பின் இரு கைகளில் ஒன்றில் மானும் மற்றையதில் மழுவும் காணப்படுகின்றது. பரமசிவ ரூபத்தில் சிவனின் கால் நளிகை மட்டம் வரையில் உள்ளது. இலிங்கத்தின் மேற்பகுதியில் வட்டம் வரையில் உள்ளது இலிங்கத்தின் மேற்பகுதியில் வட்டமான பூமாலை காணப்படுகின்றது. மேலே அன்னமும் கீழே வராகமும் உண்டு. பரமசிவரூப வட்டத்தைச் சுற்றி அக்கினிச் சுடர்கள் காணப்படுகின்றன. இது சிவன் அக்கினிப் பிழம் பாக நிற் பதை உருவகிக் கின்றது. நான்முகங்கும், திருமாலும் இருமருங்கிலும் கைகூப்பிய நிலையில் காணப்படுகின்றன.

சிவாலயங்களின் ஸ்தூல இலிங்கமாகக் கருதப்படும் கோபுரங்களிலும் இலிங்கோற்பவ முர்த்தம் காணப்படலாம். உதாரணமாக, சிதம்பரத்தின் தில்லை நடராசர் கோவிலின் கிழக்குப் பக்கத்துக் கோபுரத்தில் இலிங்கோற்பவ முர்த்தம் உள்ளது. உருவத்தின் மொத்த உயரத்தில் ஏற்ததாழ ஏழில் ஒரு பங்கு மேலும் கீழும் செதுக்கப்படாமல் உள்ளது. மத்தியில் அமைந்துள்ள பரமசிவரூபம் ஏழில் ஐந்து பங்கை உள்ளடக்கியுள்ளது. சிவரூபத்தின் மூங்கால் வரையிலான பகுதி தெரியும் படியும் பூமாலை வட்டமாக மேலும் கீழும் செதுக்கப் பட்டுள்ளன. சிதம்பர நடராசர் கோயிலின் மற்றைய கோபுரங்களிலும் இந்த இலிங்கோற்பவ முர்த்தங்கள் காணப்படுகின்றன.

தன்னர வினையங்கும் தக்கரும் தரழ்விலாக

செல்வரும் சேர்வது நாடு

குறையாத விளைபொருங்கும், தகுதியுள்ள பெரியோரும், கேட்கலாத செல்வம் உடையவரும், முன் கூறப்பட்ட செங்கோல் அரசனோரும், சிறந்த அமைச்சனோரும் சேர்ந்து கிருப்பதே நாடு.

நான் முகனும், திருமாலும் தங்கள் சுயரூபத்திலன்றி முறையே அன்னப்பறவை வடிவத்திலும், வராக வடிவத்திலும் உள்ளதைக் காணலாம். இதன் பல்வேறு அம்சங்களை ஹார்வே ஜேம்ஸ் காட்டியுள்ளார்.

மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோயிலின் சுவாமி சந்திதானத்துக்கு முன் அமைந்துள்ள கம்பத்தடி மண்டபத்தில் அமையப் பெற்றுள்ள இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் மேற் பகுதி ஆகமங் களிற் கு மாறாக முழுதும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சாவூர் பிரகதீஸ் வரர் கோயில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தில் பிரம்மா, இலிங்க உச்சப்பகுதியிலும் இலிங்க அடிப்பகுதியில் விஷ்ணு வராக வடிவிலும் காணப்படுவதோடு பிரமனும், விஷ்ணுவும் பரம சிவரூபத்தின் இரு மருங் கிலும் கரம் கூப்பிய நிலை காணப்படவில்லை.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் தெலுங்கானாப் பகுதியின் ஆலம்புரில் உள்ள சவர்க்க பிரம்ம கோயிலின் மேற் குப் புறத்தில் உள்ள இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் பரமசிவரூபத்தில் உள்ள சந்திரசேகர மூர்த்தம் சமபாத நிலையில் உள்ளது. இங்குப் பரமசிவரூபத்தின் வலது புறத்தில் இலிங்க உச்சப்பகுதியில் நான்முகன் நான்கு முகங்களுடன் இலிங்கத்தின் முடியைத் தேடும் அம்சத்தில் காணப்படுகின்றது. அதற்குக் கீழே இரண்டாவதாக நான்கு முகங்களுடன் துவிபங்க நிலையில் சந்திரசேகர மூர்த்தியை நோக்கியவாறு, கரம் கூப்பிய நிலையில் காணப்படுகின்றது. கீழே மூன்றாவதாக நான்முகன் யோக நிலையில் அமர்ந்து மடிக்கப்பட்ட காலைச் சுற்றி யோக பட்டம் உள்ள நிலையில் காணப்படுகின்றது.

இலிங்கோற்பவத்து பரமசிவரூபத்தில் இடது புறத்தின் மேற் பகுதியில் உள்ள திருமாலின் திருவுருவத்தின் வலது கரத்தில் நீண்ட தழியும் இடது கரம் கட்ய வலம்பிதமாக அமைந்துள்ளன. இதன் கீழ் மட்டத்தில் உள்ள திருமாலின் அம்சம் திரிபங்க நிலையுடன் கூடியதாக உள்ளன. முன் இடது வலது கரங்களில் முறையே சங்கு, சக்கரம் உள்ளன. மற்றைய இரு கரங்களும் கூப்பியவாறு உள்ளன. மூன்றாவதாக இதன் கீழ் மட்டத்தில் விஷ்ணு அரைப் பாகம் விஷ்ணுவாகவும் மற்றைய பாதி வராக வடிவாகவும் நிலத்தை அகழ்ந்து செல்லும் நிலையில் உள்ளது. இம் மூர்த்தம் பற்றிய விரிவான ஆராய்வு நடத்தப்பட்டுள்ளது.

சிவன் பரம்பொருளாக விளங்கும் அம்சத்தை இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் காட்டுகின்றது. பல்வேறு பரந்துபட்ட இடங்களில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் பல்வேறு பரினாம நிலையில் ஒவ்வொன்றும் மற்றையதிலிருந்து சற்று வேறுபட்டு சிற்பிகளின் சுதந்திர எண்ணத்திற் கிணங்க மாறுபட்டு வந்துள்ளது.

இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தின் அடிப்படையில் இலிங்க வடிவமும், சிவனின் வடிவமும் சந்திர சேகர மூர்த்தமும் சேர்ந்து பின்னிப் பினைந்தே உள்ளன. அதாவது அருவுருவ நிலையைக் காட்டும் இலிங்க மூர்த்தம் உருவ நிலையைக் காட்டும் சந்திரசேகர மூர்த்தமும் இணையும் தோற்றமாக இலிங்க நிலையில் இருந்து சந்திரசேகர மூர்த்தமாகப் பரினாமம் பெறும் நிலையாக உள்ளதே இலிங்கோற்பவ மூர்த்தமாகும். இலிங்கத்திலிருந்து சிவனின் சந்திரசேகர மூர்த்தத்தின் தோற்றத்துடன் அடிமுடி தேடிய படலமும் இணைக் கப்பட்டுள்ளது. சிவனது மற்றைய மூர்த்தங்கள் தோன்றுவதற்கு இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் முன்னோடியாக இருந்தது எனலாம். கால

பெரும்பொருள்ள பெந்தக்கது அங்கு அருங்கேட்டான்

அற்ற விளைவது நாடு

பெரும் பொருள் வளத்தால் பிறநாட்டாராலும் விரும்பப்படுவதாய் கேடு கில்லாததாய் மிகுதியாக விளைபொருள் தருவதே நாடு.

சம்ஹார மூர்த்தமும் சிவலிங்கத்திலிருந்தே தோன்றியதென்பர்.

சிவனின் அருவ நிலையானது ஊனக்கண்களுக்கு எளிதில் புலப்படாதது. ஆனால், பல்வேறு அங்கங்களைக் கொண்ட உருவ நிலை இலகுவில் புரியக்கூடியது. அருவமும், உருவமும் இணைந்த அருவருவமாகிய நிலையே இலிங்கம், முழுமுதற் பொருளின் இத் தோற்றம் வெளிப்பட்டதைக் கந்தபுராணம் காட்டுகின்றது. சிவனுடைய ஆலயத்தில் பொதுவாக கிழக்குக் கோபுர வாசலாகவும், மூலமூர்த்தியாக மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்கமும் அமையப்பெறும்.

கற்பக் கிருகத்தின் மேற்குக் கோஷ்ட பஞ்சரத்திலே இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் அமையப் பெற்றிருக்கும். எனவே, மூலமூர்த்தியாகிய சிவலிங்கத்துடன் நேரடியான தொடர்பை இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம் கொண்டிருக்கிறது எனலாம்.

இத் தொடர்பினாலேயே மூல இலிங்கத்தின் அளவுப் பிரமாணத்துக்கமைய இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி அமைதல் வேண்டும் என உத்தரகாரணாகமம் கூறுகின்றது.

மேற்குப்புறக் கோஷ்ட பஞ்சரமானது தெற்குப் புறம் உள்ள தெட்சணா மூர்த்தியின் வெளியே நீட்டிய மண்டபத்தைப் போன்றோ அல்லது வட புறத்தில் உள்ள தூர்க்கை மண்டபத்தைப் போன்றோ அமையாமல் கருவறையின் உள்ளுறுப்பாக அமைந்து மூல இலிங்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருக்கிறது.

கருவறையின் மூல மூர்த்தியாக விளங்கும் இலிங்க நிலையானது பல்வேறு மூர்த்தி பேதங்களுக்கு மூல அடிப்படை ஆதார

நிலையாக விளங்கும். சிவனின் பல்வேறு மூர்த்தங்கள் விரிந்து கோயில் பிற இடங்களில் அமைந்துள்ளன.

திருவெம்பாவையில் மாணிக் கவாசகர் தொடர் அடியிலேயே ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் சோதி எனவும், 'மால் அறியா நான்முகனும் காணாமலை' எனவும், போற்றி மால் நான் முகனும் காணாத புண்டாகிம் எனவும் அடிமுடி தேடிய படலத்தைக் காட்டுகின்றார்.

அடிமுடி தேடிய புராண வரலாற் றை நாயன்மார் தேவாரப் பதிகங்களில் பலவாறு எடுத்தான் டுள் எனர். திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தின் இரண்டாவது மந்திரத்தில் அடிமுடி தேடல் என்ற பகுதியில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தத்தோடு தொடர்டபுடைய தத்துவக் கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார்.

கந்தபுராணத்தில் அடிமுடி தேடிய படலத்தில் பிரம்மாதான் விஷ்ணுவுடன் அடிமுடி தேடிய சம்பவத்தைத் தன் மகனான தக்கனுக்கு உபதேசிக்கின்றார். சோதிப்பிழம்பு இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியாகத் தோன்றிய தினம் சிவராத்திரி என்று கந்தபுராணம் காட்டுகின்றது. அதாவது மாசி மாதத்தில் கிருஷ்ண சதுர்த்தசி திதியின் அர்த்த ராத்திரியே இலிங்கோற்பவ காலம் என்பார்.

சம்பந்தர் தமது திருக் கேதீச் சரத்திருப்பதிகத்தில் அடிமுடி தேடியதைக் காட்டுகின்றார்.

பெரறைஒருங்கு மேல்வருங்கால் தரங்கி இறைவற்கு

இறைஒருங்கு நேரவுத நாடு

733

பிறநாட்டு மக்கள் குடியேறுவதால் கையை ஒரு சேர தன் மேல் வரும் போது அச்கமையைத் தாங்கி, அதனால் தன் அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய புரவ வரி சிறிதும் குறையாமல் முன் போன்று முழுதும் செலுத்துவதே நாடு.

செய்ப்ரகாசர்

திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்

நன்றி மறவாயை

புலவர் திலகமாக விளங் கியவர் சிவப்பிரகாசர். இவருக்குக் “கவிதா சார்வ பெளமார்”, “கற்பனைக் களஞ்சியம்” என்ற பட்டங்கள் உண்டு. இவரைப் பாராட்டாதவர்கள் இல்லை. உலகம் புலவர்களைப் பாராட்டும்: அப்புலவர்கள் இவரைப் பாராட்டுவார்கள் என்றால் இவருடைய பெருமை அளக்கற்பாலதோ?

கவி பாடுவதில் நிகிலில்லாதவர். ஒவ்வொரு கவியும் ஆழமும் அழகும் சுவையும் நீரோட்டமும் உடையதாய் ஒளி செய்து கொண்டிருக்கும். அம்மம்ம! இவருடைய அறிவின் திறம் மிக விழுமியது.

தமிழுலகுக்கு இவர் புரிந்த உபகாரம் மிகவும் உயர்ந்தது. அதனை ஒருபோதும் மக்கள் மறக்கக் கூடாது.

இப் புலவர் கோமானைத் தமிழ்மக்கள் மேலும் அறிந்து உவந்து நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாட்டை உண்டாக்கும் பொருட்டே இதனை எழுதுகின்றேன்.

இறந்த ஊர், கர்சியின் பெருமை

முத்திக் தலங்கள் ஏழு: காசி, அரித்துவாரம், (வட) மதுரை, துவாரகை, அவந்தி, அயோத்தி, காஞ்சி என்பனவாம். இவற்றுள் ஆறு தலங்கள் வடநாட்டிலும், ஒன்று தென்னாட்டிலும் அமைந்துள்ளது. என்ன காரணம்? ஏனைய ஆறு தலங்களுக்கு உள்ள பெருமை காஞ்சி ஒன்றுக்கேயுண்டு.

தராசின் ஒரு தட்டில் ஆறு உருளைக்கிழங்குகளை வைத்து மற்றொரு தட்டில் ஒரு உருளைக்கிழங்கை வைத்தால்,

அந்த ஆறு சிறு கிழங்குகட்குச் சமானம் இந்த ஒன்று என்றுதானே பொருள்.

அகில உலகங்களையுமீன்ற அன்னை உமாதேவியார் இறைவரை வழிபட்டு இடப்பாகம் வேண்டும் என்று கருதிய போது, எத்தனையோ உலகங்கள், எத்தனையோ நாடுகள், எத்தனையோ தலங்கள் இருப்ப, அவ்வும் மை இக் கச்சியம் பதியே தாம் வழிபடுவதற்கு உரியது - தகுதியுடையது என்று துணிந்து இங்கு வந்தருளி, மாவடியில் இறைவன் சேவடியை வணங்குவாராயின், இத்தலத்தின் பெருமை இத்துணைத்தென்று எம்மனோரால் இயம்புதற்கு எளிதோ?

தந்தையார்

இத்தகைய திருத்தலமாகிய எச்சித்திகளையும் தரும் கச்சியந்தலத்திலே, குமாரசாமி தேசிகர் என்பார் ஒருவர் இருந்தார். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டு. இப் பெரியார் வேளாளர்கட்குத் தீட்சா குருவாக விளங்கினார்.:.

திருக்கார்த்திகை தரிசனத்திற்காக இவர் திருவண்ணாமலைக் குச் சென்றார். அருணைக்கு அருகில் உள்ள சுசான்ய தீர்த்தத்தில் மாலை நீராடி அநுட்டானஞ் செய்தார். பூசைப் பேடகம் பகவில் தங்கிய ஒரு நந்தவனத்தில் தங்கி விட்டது. சீடர்கள் எடுத்து வைக்க மறந்துவிட்டார்கள். அதனால் பெரிதும் வருந்தினார். உடனே தனது சீடர்களை அனுப்பிப் பேடகத்தைக் கொணரச் செய்து, மறுநாள் காலை வழிபட்டார்.

அங் கம் வேறு, லிங் கம் வேறாக இருத்தலினால் வந்த இடர் என்று கருதி,

உற்பசியும் ஓவர் பின்யும் செறுப்பகையும்

சேராத இயல்வதை நாடு

கடும் பசியும் தீராத நோயும், அழிக்கும் பகையும் கில்லாமல் கிணிது நடப்பதே நாடு.

அப்பொயியார் அதுமுதல் சிவலிங்கத்தைத் திருமார்பிலேயே தரித்துக் கொண்டார்.

குமாரசாமி தேசிகர், கச்சியம்பதியில் சிவத்தை வழிபட்டுத் தவத்தைப் பேணி, இல்லறமாகிய நல்லறத்தில் நின்றார். இவர் செய்த பயன் கருதாத அரிய தவத்தால் அவதரித்தார் சிவப்பிரகாசர். பேருக்கேற்ப அவர் திருமுகத்தில் சிவவொளி வீசியது.

பின்னர் இரு ஆண்மக்களும் ஒரு பெண் மகவும் தோன்றினார். வேலையர், கருணைப்பிரகாசர், ஞானாம்பிகை என்று பேர் குட்டினார்.

மும்மனிகள்

ஒரு குடும்பத்தில் சில பிள்ளைகள் தோன்றினால், ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு வண்ணமாக இருப்பதுதான் உலகியல்பு. ஒருவர் சாந்தமாக இருப்பார்; ஒருவர் படபடப்பாக இருப்பார். ஒருவர் வீரராகநிற்பர்; ஒருவர் புலவராக அமைவர். ஒருவர் தூயராக இருப்பார். ஒருவன் பரம காலியாக இருப்பான். இப்படித்தான் எங்கும் பார்க்கின்றோம்.

குமாரசாமி தேசிகருக்கு உதித்த மூன்று பிள்ளைகளும் ஒன்றுபோலவே அமைந்திருந்தனார். மூவரும் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்கள். மூவர்களும் கவி பாடுவார் கள். மூம் மணிகளாக மூளைத்திருந்தார்கள். இவர்கள் பால் நற்குணங்கள் முகிழ்திருந்தன.

தந்தையின் பிலி

புதல்வர்கள் மூவருக்குந் தந்தை கல்வி பயிற்றினார். ஓரளவு இலக்கண இலக்கிய அறிவைப் புகட்டினார். தீட்சையுந் தந்து சிவலிங்க தாரணமுஞ் செய்தார். இவர்கள் இளமையாக இருக்கும்போதே தந்தையரான குமாரசாமி தேசிகர் சிவபதம் அடைந்தனர். தந்தையுங் குருவுமாகிய அவர் பிரிவினால்

மாலுமியையிழந் த கப்பலைப் போல் புதல்வர்கள் கலங்கியழுதார்கள். “தெய்வமே! யாங் கள் என் செய் வோம்?” என்று தொழுதார் கள். மனம் மிக மறுகித் திகைத்தார்கள்.

சிவப்பிரகாசர் ஒருவாறு மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டார். கவிபாடும் திறம் அவருக்கு அப்போதே வாய்த்திருந்தும், மேலும் கல்வி நலத்தை நன்கு பெற வேண்டும் என்ற அவா மீதார்ந்தது. “எங்கு செல்வோம்? யாரையடுப் போம்? கலைநிரம் பிய தலைமையாய ஆசிரியர் யார்?” என்று ஆராய்ந்தார்.

சைவத்தைக் காக்கும் நல்வேலியமைந்த திருநெல்வேலியின் மருங்கே, பொருநை நதிக்கரையில், சிந்துபூந்துறையில் இருந்த வெள்ளியம்பலத் தம்பிரான் மிகுந்த கலைநலம் படைத்தவர் என உணர்ந்தார்.

வெள்ளியம்பலவானர்

தருமையாதீனம் நான்காம் பட்டத்தில் விளங்கிய குரு மகா சந்திதானம் மாசிலாமணி தேசிக பரமாச்சாரியரிடம் சிவதீட்சை பெற்றவர் வெள்ளியம்பல முனிவர். இவர் முருகன் அருள் பெற்றவரும், கந்தர் கலிவெண்பா முதலிய பல நூல்களை உலகம் உய்யப் பாடியருளியவருமான குமர குருபராரிடம் காசியிற் சென்று கல்வி பயின்றவர். தருமையாதீன முதற்குரவர் குருஞான சம்பந்த பரமாசாரியார் அருளிய ‘முத்தி நிச்சயம்’ என்ற அரிய நாலுக்கு ஒரு பேருரை எழுதினார். இவ்வாறு பல நூல்களையாத்தும், திருப்பணி பல புரிந்தும், சொற்றெராண்டும், நற்றொண்டும் புரிந்து கொண்டிருந்தார்.

நல் ல தேனுள் எ மலரை வண் டு நெடுந்தொலைவிலிருந்து நாடிச் செல்லுமாப் போல், சிவப்பிரகாசர் நாற்பது காத்துக்கு

பல்குறுவும் பறழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்துஅலைக்கும்

கொல்குறுவும்பும் இல்லது நாடு

735

நாட்டின் ஒற்றமையைக் குலைக்கும் பல்வேறுவகையான கூட்டங்களும், உடனிருந்தே தீங்கு செய்யும் உட்பகைவரும், சமயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் அரசனையும் குடிகளையும் குன்புறுத்தும் கால்க்கும்பலும் கில்லாதது நாடு.

அப்பாலுள்ள ஒரு கலைத்தேன் பொழியும் திருமலரை நாடினார்.

சாலை வசதி, வாகன வசதிகள் இப்போதிருக்கின்ற வண்ணம் இல்லாத காலம் அது. அவருக்குக் கலையில் இருந்த தாகம் நெடுந் தூரத்தைப் பொருள் படுத்தாது உந்தியது.

சோன்னசை மாலை

துணைவர் கஞ்சன், சிவப்பிரகாசர் தென்திசைநோக்கிப் புறப்பட்டனர். தந்தையார் வழிபட்ட திருவருணையையடைந் தார். நினைக்க முத்தியளிக்கும் புனிதமுடையது அருணாசலம். “அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவாவணம் அறுமே” என்கின்றார் திருஞானசம்பந்தர். முருகப்பெருமானுடைய அருட்கடலில் முழுகிய அருணகிரிநாதர் அவதரித்த அற்புதப் புண்ணியத்தலம்.

அங்குசென்ற சிவப்பிரகாசர் சிவகங்கையில் முழுகி சிவபூஜை செய்துவிட்டு, தம்பியருடன் அண்ணாமலையை, அன்புடன் வலம் வருவாராயினார். அங்ஙனம் மலைவலம் வரும் போது சோன்னசை ஸமாலை என்ற 100 பாடல்களைக்கொண்ட ஒரு அரிய நூலைப் பாடியருளினார்.

சிவப்பிரகாசருக்குத் தமிழ்த் திருமொழியின் மீதிருந்த இனிய காதலை இந்த நூலில் ஒரு பாடல்மூலம் வெளியிடுகின்றார்:

விரைவிட யிவரு நினைப்பிற வரமை
வேண்டுந் வேண்டுக மதரம்
பெருகுறுந் தமிழ்ச்சொல் மலர்நினக் கணியும்
பிறவியே வேண்டுவன் தமியேன்
இருகூடர் கணுமேல் கீழ்வரை பொருந்த
இடையறல் மணிக்குடக் காவைத்
தரையிட யிருத்தி நிற்றல்நேர் சேண
சைலனே கைலைநா யகனே.

துறைமங்கலம்

தலையன் புடைய நிலைவாணராகிய சிவப்பிரகாசர், தம்பியர் இருவரும் தொடர்ந்து வர இயலை, இசையும் நாடகமும் தொடர்வதுபோல் சென்றனர். இயல் இசை நாடகம் என்ற முத்தமிழுமே மூன்று வடிவெடுத்துப் பொதிய மலையை நோக்கிப் பிரயாணம் புரிவதுபோல் இருந்தது அந்தக் காட்சி. திருநெல்வேலியை நாடிச் செல்லுகின்ற போது, விழுப்புரந் தாண்டி, திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் செல்லும் வழியில் பெரும் புலியூருக்கு (பெரம்பலூர்) ஆறு கல் தொலைவில் துறைமங்கலம் என்ற ஊர் உள்ளது.

இலிங்கா ரெட்டியார் என்பவர், துறை மங்கலத்துக்கும் அதனை அடுத்துள்ள ஊர்க்கும் அதிபர். இவர் கி.பி.1610 முதல் 1648 வரை வாழ்ந்தவர். இவருக்குப் பின், இவருடைய புதல்வர் அண்ணாமலை ரெட்டியார் பட்டதுக்கு வந்தார். வெள்ளாற்றுக்கு அருகில் முப்பது வருடங்களை அரசு புரிந்து வந்தார். ஒழுக்கத்தை உயிரினும் உயர்ந்துதென ஓம்பும் உயர்வுடையவர். வீரசைவ மரபினர்: கருலிங்க சங்கம பக்தி புண்டவர்: பாவலரைப் போற்றுங்காவலர். செந்தமிழ்ப் பற்றுடையவர். மாட்சிமை மிகுந்த ஆட்சியினர்.

துறைமங்கலத்துக்கு அருகில் ஒரு சோலையில், சிவப்பிரகாசர் தங்கி, சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்தார். இவருடைய வரவையறிந்த அண்ணாமலை ரெட்டியார், பரிசனங்கள் புடைகுழ வந்து, எட்டுறூப்புகளும் நலமுறவும், ஆன்மா நலமுறவும் வீழ்ந்து பணிந்தார். அவருடைய பெருமையையும், கல்வியின் அருமையையும் கண்டு அவர்பால் மிகவும் அன்புடையராகி நின்றார்.

“எமையாள வந்த எந்தாய்! எம்மை யீடேற்றும் பொருட்டு இவ்வூரில் சில காலந்

‘கேடுஅறியாக் கெட்ட இடத்தும் வளம்குன்றா
நாடுன்ப நாட்டின் தலை

புயல், வெள்ளம், நிலநடுக்கம் முதலை கியற்கையாலும், பகைவராலும் கெடுதல் அறியாததாய், என்றேனும் ஒருகால் கெட்டாலும் வளம் குறையாத நாடே, நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் தலையானது என்று அறிஞர் கூறுவர்.

தங்கியிருந்தல் வேண்டும்” என்று பணிவடன் வேண்டிக் கொண்டார். சிவப்பிரகாசர் அவருடைய அன் பென்னும் பிணியினால் கட்டுண்டார். ரெட்டியார் சிவப்பிரகாசருக்கென்று தனியே ஒரு திருமடம் புதுக்கி, அதில் எல்லா அனுகலங்களும் அமைத்து உபசரித்தார்.

சில காலம் அண்ணாமலை ரெட்டியாருடைய அன்புக் கடலில் முழுகி, அவரை ஆண்டவனுடைய அருட்கடலில் முழுகவைத்து, அநேக அறநெறிகளை உபதேசித்தருளினார்.

நெல்லையை யடைதல்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அண்ணாமலை ரெட்டியாரை நோக்கி, “அன்புமிக்குடையீர்! நாங்கள் கலைநலம் வேண்டித் தென்திசை செல்கின் ரோம். திரும்புங்கால் சில காலந் தங்கி மகிழ் வோம். இப்போது எமக்கு விடை தாரும்” என்று கூறி, அவர்பால் பிரியா விடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்.

வீட்டை நோக்கிச் செல்லும் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பாலைப்போல், மூவரும் மதுரைக்கு அப்பாலுள்ள நெல்லையின் எல்லையைடைந் தார்கள். வழிநடத்த இளைப்பு இல்லை எனுமாறு இனிய தென்றல் வீசியது. பொருநை நதியின் புனிதமான குளிர் சி உடலையும் உள்ளத்தையுங் குளிர் வித்தது. வெள்ளியம்பலவாணரைக் காணும் கணம் எப்போது எப்போது என்று துடிதுடித்துக்கொண்டு சென்றனர் சிவப்பிரகாசர்.

சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரத்துக் கட்டளை மடத்தில் மாணவர்கட்குத் தமிழும் சைவமும் போதித்துக் கொண்டிருந்த தம் பிரான் அவர்களை, மூவருஞ் சென்று முடிகளை அடிகள்மீது வைத்து வணங்கி, கைகட்டி வாய்பொத்தி நின்றார்கள். தம் பிரானார், அவர்களுடைய பரி பக்குவ நிலையையும், பக்தியையும் அறிந்து மகிழ்ந்தார்.

“எங்கு வந்தீர்கள்?”

இருபுனரங்கம் வரயந்த மலையும் வருபுனரங்கம் வல்அரணும் நாட்டிற்கு உறவுப்பு

ஊற்றுநா, மழைநா என்ற கிருவகை நீவளமும், பலவகையிலும் பயணப்படுவதற்கு ஏற்றதாய் வாய்ந்த மலையும், அதனிற்கு வரும் ஷுரும், கியற்கையும் செயற்கையுமாகி வலிய அரசும் நாட்டிற்கு வலிய உறுபுக்களாம்.

“தமிழ் பயில வந்தோம்.”

“ஏற்கனவே, தமிழ் பயின்றதுன்டோ?”

“ஆம். சிறிது பயின்றுள்ளோம்.”

“ஆனால் கவிபாடத் தெரியுமோ?”

“திருவருளாலும் குருவருளாலும் பாடுவதுண்டு”

“கு” என்று தொடங்கி, “கு” என்று முடிக்க வேண்டும். பாடலுள் ஊருடையான் என்று வருமாறு அமைத்து நேரிசை வெண்பா ஒன்று பாடும்.

உடனே சிவப்பிரகாசர் சிறிதும் தாமதியாமல் மாமதி கொண்டு, அதி அற்புதமான இந்த வெண்பாவைப் பாடினார்.

குக்கோடு வானையிறு கொண்டாற்குக் கேழல்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு - வக்கோடு
தேருடையான் தெவ்வுக்குத் தில்லையதன்
மேற்கொள்ளல்

ஊருடையான் என்னும் உலகு’

“வடக்கோடு தேருடையான்” என்ற அழகிய சொற்றொடரைக் கேட்டவுடனே, வெள்ளியம்பல முனிவர் விமிதம் உற்றார்; வியந்தார், எழுந்து மாணவராகிய சிவப்பிரகாசரை இறுகத் தழுவிக் கொண்டார். “அப்பனே! இப்படி அழகாகப் பாடுந் திறமுடைய நீயா என்னிடம் பாடல் கேட்கப் போகின்றனன்? இது பொருந்துமா?” என்றார்.

“சுவாமீ, அடியேனைத் தள்ளிவிடக் கூடாது. நான் என்பது விலக நானுறு கடல் கடந்து வந்துள்ளேன். என்னையும் என் எம்பியரையும் தேவரீர் தங்கள் மாணவர் குழாத் தில் சேர்த்தருளி, தமிழ் மழை பொழிந்து, எங்கள் உயிராகிய பயிரை வளர்க்க வேண்டும்.” என்று நாக் குழற, விழிநீர் மல்க, மெல் விய குரலில்வின்னப்பம் புரிந்தார்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்

மனத சுதந்தரம்

முருகவேபரமநாதன்

சுதந் திரம் வடமொழி - மரபுரிமை, உரிமையம், உரிமைப்பேறு, முறையுரிமை, விடுதலை இதன் விளக்கமாகும். சுதந்திரன் வடமொழி - மரபுரிமையாளன் மரபுரிமையன் உரிமையன், முறையுரிமையன், சொத்துரிமையன் என்பதே இதன் கருத்து - வடமொழி - சமற்கிருதம் .

சுதந்திரம் - இட்டமான ஆளுமையுரிமை, தென்மொழி, தமிழ் சுதந்திரம் என்பதை விடுதலையென்ற பொருளில் இங் கேபயன்படுத்துவோம்.

“சிட்டுக் குருவியைப் போல் விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாய்” என்பது மகாகவி பாரதிவாக்கு. சிட்டு சுதந்திரமான காதற்பறவை. இது விண்வெளியில் இட்டமாக ஜிவ்வென்று பறந்து உலாவி வரும். “சிட்டுக்குருவிக்கென்ன கட்டுப்பாடு” என்பது வைரமுத்துவின் பார்வை. இச்சிட்டில் வைத்து இருபரம இரகசியம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஒன்று உலகளாவிய மனித சுதந்திரம். மற்றது இம்மனித உயிரின் ஆன்மீக சுதந்திரம். பாரதி வாக்கில் பாரத விடுதலையும். பரம்பொருளின் இயக்கவியலும் பேசப்பட்டது. வைரமுத்தின் நாவில் காதல் விடுதலை கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது. மனிதப் பிறவியின் இலக்கே உயிர் விடுதலைதான். இவ்வுடம்பு ஒருகிளிக்கண்டு. இன்னோர் மொழியிற் பார்ப்பின் இவ்வுடம்பு “மனித உயிரின் சிறைச்சாலையெனலாம்” விண்ணிற் பாவும் கிளிபோல் இவ்வுயிரும், இவ்வுடம்பைவிட்டுப் பறக்கும் ஒருதினம். இதுவே உயிரின் உவப்பான சுதந்திர நிலைப்பாடு.

இறைவனே இவ்வுயிரை இயக்குகிறான். இதற்கென்றோர் சுயதொழிற்பாடு இல்லை. இதை ஞானவான்களின் சுதந்திரமான சிந்தனைகள். (Free Thinkers) புட்டுக்காட்டுகின்றன. Free Birds போல்வது இவ்வுயிர்நிலை. எம் இட்டத்தாற் பிறந்தோமில்லை. எம் இஷ்டப்படி இவ்வுடம்பை விட்டுப் போகவும் முடியாது. இறைவன் ஒருத்தனே சுதந்திரன். இவ்வுயிரோ பரதந்திரன் என்ற உன்மைபற் றிச் சிந் திப் பதே இவ்வாக்கத்தின் நோக்கம். பொதுவாகச் சுதந்திரத்தின் நோக்கு அடிமைத்தளையினின்று விடுபடுவதே. உயிர் நோக்கம் பிறவியை அறுப்பதுதான். பிறவியை அறுக்க வந்ததே மனிதப்பிறவி ஆசாநிகளாந்துகளானால் வாழ்வு உயிருக்கு விடுதலைதான். எனவே மனித விடுதலை பலபடப் பேசப்பட்டனம் அதன் இறுதி இலக்கு ஆத்ம விடுதலை தான். பேச்சுச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம், ஊடகச் சுதந்திரம் (பத்திரிகைச் சுதந்திரம், மனித சுதந் திரம் போன்ற பல எடுகோள்கள் சுதந்தரத்தோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. எல்லாவற்றையும் கடந்ததே ஆத்ம சுதந்திரம். இது இறையோடு ஜக்கியப்படுத்தல், இதை ஜக்கியமுத்தி. சிரஞ்சீவி சமாதி ஜீவன் முத்தியென்பர் (பலம்) இந்தக் கட்டையறுப்பதே சுதந் திரம். ‘‘அவனன் றி ஓர் அனுவும் அசையா’’ தென்பது தாயுமானவர் திருவாக்கு அம்பலத்திலே அவன் அசைகிறான், உலகம் நடைபெறுகின்றது, இயங்குகின்றது. இதுவே உலகம் அம்பலவிதமென்பதன் தூல்லிய பொருள் இதைத் ‘‘தத்துவமாடச் சதாசிவந்தானாடச், சித்தமுமாடச் சிவசக்திதானாட, வைத்த சராசரமாட மறையாட, அத்தனுமாடினான்

பிண்யின்மை செல்வம் வினாவுகின்பம் ஏம்

அணின்ப நாட்டிற்குஇவ் வைந்து

நோயின்மை, செல்வம், வினாவெபாருள், கின்பமான வாழ்க்கை, பாதுகாப்பு ஆகிய இவ்வைந்தும் ஒரு நாட்டிற்கு அழுக என்று அறிஞர் கூறுவார்.

ஆனந்தக்கூத்தே” என்ற திருமூலர் கூற்றால் அறிக.

“ஆட்டுவித்தாலா ரோராவர் ஆடாதாரே, அடங்குவித்தா ராரோராவர் அடங்காதாரே” என்பது அப்பர் திருவாக்கு. இதையே பட்டினத்தாரும் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

உட்டுவிப்பானும், உறங்குவிப்பானும் கிங்கு
ஓன்றோ பொன்றை
முட்டுவிப்பானும் முயங்கு விப்பானும் முயன்றவினை
காட்டுவிப்பானும் கிருவினைப் பாசக்கயிற்றின் வழி
ஷட்டுவிப்பானும் ஒருவன் உண்டே தில்லையம்
பலத்தே

- பட்டினத்தார் பாடல் 54 -

நன்னாரிற் பூட்டிய சூத்திரப்பாவை நல்நார்
தப்பினால்
தன்னாலு மாடிச் சலித்திடுமோ அத்தன்மையைப்
போல்
உன்னால் யானுந்திரிவதல்லால் மற்றுனைப்
பிந்தால்
என்னால் இங்காவதுண்டோ கிறைவா? கச்சீயேகம்
பனே!

- மேல் 4 -

பாவைக் கூத்தையாட்டுபவன் திரையின் பின்னாலே ஒருவன் இருப்பான். அவனும் முக்கியம் அதை இயக்கும் நாலும் (கயிறும்) முக்கியம். கயிறு அறுந்தால் ஆட்டம் இல்லை. இறைவனென்ற சூத்திரதாரியின்றேல் உயிரின் தொழிற்பாடுமில்லையென்பதை நாம் ஓர்ந்து பார்க்கத் தவறி விடுகின்றோம். ஆகச் சுதந்திரமெங்கே? நாம் எங்கே?

உலகியலோடு இச்சுதந்திரத்தைப் பொருத்தி நோக்குங்கால் சுயாதீனம் தேவை. சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்பதற்குக் காந்தியிடிகள் தந்த

பொருள் பொதிந்த விளக்கம் இது. ஒரு இளம் பெண் தனது சொந்த நாட்டில் நடுச்சாமத்திலும் பயமின்றி எவ்கேயும் போய்வரக் கூடிய நிலையேற்படுகிறதோ அதுவே சுதந்திரம் என்றார். சுதந்திரக்கவிஞர் பாரதி “வீரசுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர் வேறொன்று கொள்வாரோ என்று ஆரமுதுண்ணுதற் காசை கொண்டார் கள்ளில் அறிவைச் செலுத்து வாரோ” எனப்பாடனார். அ.டோடு நின்று விடவில் ஸலயவர், ஆனந் த சுதந் திரம் அடைந்துவிட்டோமெனக் களிப்பெய்தி இளைய பாரதத்தை வரவேற்றும் பாடனார். இந்தியாவின் சுதந் திரத் துக்காகப் பாடுபட்ட சிற் பி காந்திமகான். இந்தச் சுதந்தரம் செந்தமிழிலே கவிதை வடிவம் பெற்று என்றும் அழியா ஓவியமாய்ச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கிதந்தரு மனையின் நீங்கி
கிடர் மிகுசிறைப் பட்டாலும்
பதந்திரு கிரண்டும் மாறிப்
பழி மிகுந் திழிவற்றாலும்
விதந்தரு கோடி கின்னல்
விளைநிதெனை அழித்திட்டாலும்
சுதந்தர தேவி நின்னைத்
தொழுதிடல் மறக்கி லேனே

- 29 சுதந்தரதேவியின்துதி -

தொண்டு செய்யும் அடிமை உனக்குச் சுதந்தர நினைவோடா என எக்காளம் செய்த பாரதி நந்தனைப்போலொரு பார்ப்பான் - இந்த நாட்டினில் இல்லை. குணம் நல்லதாயின், எந்தக் குலத் தினரேனும் உணர் வின் பம் அடைதல் எளிதெனக் கண்கண்டோம் எனவும் பாடிவைத்தார். நந்தன் தில்லை வெளிதனில் கலந்தான். திரும்பி வரவில்லை. மணி மொழியார் திருவாசக உட்பொருள் தில்லைக் கூத்தனேயென்று போனவர் போனவர்தான். அப்பேர்க்கொத்த வாதவூர்ச் செழுமறை முனிவர், அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்

நாடுஞ்சப் நாட வளத்தன நாடுஞ்சல்ல
நாடர வளந்தரும் நாடு

நாடுஞ்ச சிறப்பித்து சொல்லப்படுவன், பிறநாட்டை நாடாமல் தமக்கு வேண்டிய பொருள்வளமெல்லாம் தம்மிடமே கொண்டன. இங்குமென்றப் பறநாட்டுப் பொருள்களை நாடப்பிபற்று அதனால் வளம் பெறும் நாடுகள் நாடுகளாகமாட்டா.

சிவபுராணம் பாடிப்போந்தார். நாமெல்லாம் எம் கையிலே தங்கியிருக்கிறோமென ஆணவப் படுகிறோம். இல்லையில்லை. அவன் கையிலே தான் தங்கியிருந்தோமெனச் சில நாத்திகரும் பழைய பாதைக்குத் திரும்பினர் என்பதை மீளவுஞ் சிந்திப்போம் நாம். இறையுணர்வோடு இரண்டறக்கலந்த தாயுமானவர் எல்லாம் சிவன் செயலேயெனக் கையை விரிக்கின்றார்.

சிவன் செயலாலே யாதும்
வரும் எனத்தே ரேன், நாளும்
அவம் தரு நினைவை எல்லாம்
அகற்றிலேன், மூசைவெள்ளம்
கவர்ந்து கொண்டு இழுப்ப, அந்தக்
கட்டிலே அகப்பட்டு ஜயோ!
பவந்தன்னை ஈடி ஈடிப்
பதைக்கின்றேன் பாவியேனே

- 22 சிவன் செயல் -

பாவியேன் கிணியென் செய்கேன்
பரமனே! பனிந்து உன் பாதம்
சேவியேன், விழிந்ர் மல்கச்
சீவீவ என்று தேம்பி
மூவியே, நிறைய வந்த
அமுதமே என்னேன், அந்தோ
சாவிபோம் சமயத்து ஆழந்து
ஜகத்திடைத் தவிக்கின்றேனே.

- மேலது 2 -

பொருள்:

யாதும் - எதுவும், சிவன் செயலாலே - சிவபெருமான் செயலால், வரும் என - வருமென்று, தேறேன் - தெளியேன், நாளும் - எந்நாளும், அவம் - அப்பிரயோகத்தினை தரும் கொடுக்கின்ற, நினைவை - என்னங்களை எல்லாம்-எல்லாம் - அகற்றிலேன் - ஒழித்திலேன், ஆசை - ஆசையெனப்படும், வெள்ளம் - பெருக்கானது, கவர்ந்து கொண்டு - கிரகித்துக் கொண்டு, இழுப்ப - இழுக்க, அந்தக் கட்டிலே - அந்தப்பினிப்பிலே, அகப்பட்டு - சிக்கி, ஜயோ - அந்தோ, பவம் தன்னை - பாவத்தினை,

ஈடி, ஈடி - சம்பாதித்துச் சம்பாதித்து, பாவியேன் - பாவியாகிய நான், பதைக்கின்றேன்.

பாவியேன் - பாவியாகிய நான், இனி என் செய்கேன் - இனிமேலென்ன செய்வேன், பரமனே! - மேலானவனே!, உன் - தேவரீருடைய, பாதம் - திருவடிகளை, பணிந்து - வணங்கி, சேவியேன் - தரிசிக்கேன், விழி - கண்களில், நீர் கண்ணீரானது, மல்க ததுமிப, சிவசிவ என்று - சிவ சிவ எனச் செபித்து, தேம்பி - வாடி, ஆவியே உயிரே நிறைய வந்த - பூரணமான, அமுதமே! - அமிர்தமே என் னேன் - எனச் சொல்லித் துதியேன், அந்தோ ஜயோ! சாவியோம் பாழாகப் போகின்ற, சமயத்து (புறச்) சமயங்களிலே ஆழந்து - அழந்து, சகத்திடை - உலகத்தின் கண், தவிக்கின்றேன் - தளர்கின்றேன்.

உரை

பூவை கல்யாண சுந்தரமுதலியார் எனவே நாம் உலகியலோடு இணைந்த இயலறமாம் இல்லறத்தை மேற்கொள்ளும் அதேகாலை இந்த உயிர்ப் பொறையின் விடுதலை பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டிய பொறுப்பையும் ஏற்று மேற்கொள்ள வேண்டும். அவன் அருட்செயலின் வழி நாம் நடந்தால் வீட்டறம், துறவறம் இரண்டும் மேன்மையே.

'சாட்டை கில் பம்பரஜாலம் போல் எலாம் ஆட்டுவான் கிறையென அறிந்து நெஞ்சமே தேட்டம் ஒன்று அற, அருள் செயல்ல நிற்றயேல் வீட்டறம் துறவறம் கிரண்டும் மேன்மையே'

- 24. ஆசைனும் 3. தாயுமானவர் -

பம்பரஜாலம் போல் பம்பரமாயம் போல, தேட்டம் ஒன்று அற - கவலையேதும் இல்லாமல், உன் - நினைந்து

லெளக்கத்திலும் சரி - ஆத்மீக நெறியிலும்

அங்கு அமைவு ரய்தியக் கண்ணும் பயண்தின்றே
வேந்து அமைவு அல்லரத நாடு

நல்ல ஓரசன் அமையப் பெறாதநாடு மேற்காறியவாறு எல்லா நலன்களும் அமைத்திருந்தபோதிலும், அவற்றால் பயனீல்லாததே ஆகும்.

சரி மனித வாழ்விற் தக்க வைக்க வேண்டியது, இந்த உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் காரியங்கள். எனவே அவனிடமே கையடை (ஓப்புக் கொடுத்து - அடைக்கலம் புகுந்து) செய்து அவன் பொறுப்பில் நம்மை வழிநடத்த வேண்டும். அப்போ ஆன்ம சுதந்திரம் - விடுதலை நம்மை வந்து சேரும் என்ற உண்மையை உள்ளடக்கமாக ஒவ்வொருவரும் உட்கொள்வோமாக.

எனக்கோர் சுதந்திர மில்லையப்பா! எனக்கெய்ப்பில்
வைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும் பரம்பொருளே! என்னை
வாழ்வித்திட
நினக்கே பர(ம்) நின்னை நீங்காத பூரண
நீங்கருணை
தனக்கே பரம், கிணச் சும்மா விருக்கத் தகும்
என்றுமே
- தாயுமானவர் பாயப்புலி 16 -

அப்பனே! அப்பனே! எனக்கு அடியேனுக்கு, ஓர் சுதந்திரம் இல்லை - யாதோரு சுதந்திரமும் இல்லையாகும். எனக்கு - அடியேனுக்கு; எய்ப்பில் - இளைப்பில், வைப்பாய் - சேமநிதியாய், மனக்கோது - மனக்கிலே சத்தினை, அகற்றும் இல்லாமற் செய்யும், பரம்பொருளே! - எம் பெருமானே! என்னை - அடியேனை, வாழ்வித்திடல் வாழ்விப்பது, நினக்கே - தேவரீருக்கே, பரம் - பொறுப்பாகும், நீங்காத பிரியாத, பூரணம் - பூரணமாகிய, நீங்கருணை தனக்கே நீண்ட பெருங் கருணைக்கே, பரம் - கடமையாகும். (இதுவாய்ந்தால்) இனி - இனிமேல் சும்மா இருக்க இனி மௌனமுற்றிருக்க என்று மேதகும் - எக்காலமுமே தகும்.

எனக்கோர் சுதந்திரம் இல்லை என்றதனால் - ஆனமாக்கள் எக்காலத்தும் பரதந்திரனேயன்றி, சுதந்திரன் அல்லவென்றும் - முதல்வனே சுதந்திரன் என்று ஏற்படும் என்னை? ஆன்மா அறிவிக்க அறிதலானும், அறிந்திடுந்தன்மையும், தானியானுமாம் - சிவஞானசித்தியார் : அறிந்திடுமான்மா ஒன்றை, ஒன்றினால் அறிதலானும்,

அறிந் தவை மறத் தலானும் அறிவிக்க அறிதலானும், அறிந் திருந் தன்னையுந் தானறியாமையானுந்தானே. அறிந்திடுமறி வன்றாமறி விக்கவறி வனன்றோ- என்றதனாற் காண்க.

விளக்கம் :- பூவை கலியாண சுந்தர முதலியார்.

“ உயிர் கள், சாசனின் தொடர் பு அநாதியானது. உயிர் அறிவில் இடம்பெறும் எந்த ஒரு அசைவும் அவனின்றி அமையாது. (அவனன்று ஒரணுவும் அசையாதெனும் தாயுமானார்) அங்ஙனமாக உயிர் அறிவில் சுகவரன் அத்துவிதமாய் இருத்தலும் உண்மை. அதேவேளை உயிர் சாசனரிவிக்கத் தானறிவதாக எடுத்துக் கொள்ளாது தானே தன் முனைப்பில் அறிவதாக எடுத்துக் கொள்வதும் உண்மை. உயிரைச் சார்ந்த பந்தம் காரணமாக இந்த விபரீதம் ஏற்படுகிறது. தானேயறிவதாக உயிர் கருதிக் கொள்வதனாற்றான் ஒன்றையும் முற்றாக அறியாத நிலை, உண்மை அறிவிற் திளைக்க முடியாத நிலை ஆகிய குறைபாடுகள் நேர்கின்றன. இவை நீங்குவதற்கு உகந்த சாதனம் ஈஸ்வரன் அறிவால் நான் அறிகின்றேன் என்ற விளக்க நிலை உயிரிற் பிரகாசிக்கும் நிலையாகிய ஒன்று தான். அந்த நிலையையும் தாமாக வரத்திக் கொள்ள முடியாது அதுவும் ஈஸ்வரனாலேயே ஆக வேண்டும். இவ்வகையில் ஈஸ்வரனுக்கு இரட்டைப் பொறுப்பு நேர்கிறது. தான் உள்ளிருந்து அறிவித்தல் ஒன்று - தானே அறிவிப்பதாக உயிர் அறியும்படி அறிவித்தல் ஒன்று.

கலாநிதி பண்டிதமணி நா. கந்தையா வல்லிபுரமாயவன் பிள்ளைத்தமிழ் பக் - 99

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வரலாறு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

பிறப்பும் பெருமையும்

தண்ணார் தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி. நாட்டினிலே சிவராசதானியாகிய மதுரையம் பதிக்கு வடகிழக்கே சுமார் பன்னிரண்டு மைலில் வைகையாற்றங் கரையில் வாயுவினால் பூசிக்கப்பெற்ற திருவாதவுரிலே அந்தணர் மரபில் வந்த சம்புபாதாசிருதரும் சிவஞான வதியம்மையும் செய்த அருந்தவப்பேற்றால் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் வாதவூரடிகள் தோன்றியருளினார். இவர் பதினாறாண்டிற்குள் கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து சைவஞால்களையும், தத்துவ நூல்களையும், உலகியல் நூல்களையும் நன்கு அறிந்து பேரறிஞரானார். சைவவொழுக் கத்திலும் சிவண்டியா பத்தியும் இறைவழி பாட்டிலும் சிறந்து நின்றார். இவரது மேன்மையைக் கேட்டு ணர்ந்த அரிமர்த்தன பாண்டியன் என்னும் அரசன் இவரை வருவித்து “தென்னவன் பிரமராயன்” என்ற பட்டத்தை வழங்கித் தனது அரசவைக்கு முதலமைச்சராக்கியதோடு தீரண்ட செல்வமும் அளித்துச் சிறப்பித்தான். இவர் அறநெறி பிறழாமல் அரசிரிமை நடத்தி வந்தார். ஆயினும் அதில் பற்றின்றிப் பேரினப்ப பெருவாழ்வு பெற உண்மை உணர்த்தும் ஞானாசிரியனை நாடி நின்றார்.

குதிரை கொள்ளாது குறுவினைக்கொள்ளல்

சோழநாட்டுக் கடற் கரையில் நல் லகுதிரைகள் விற் பனைச் சு வந் துள் எ செய்தியைத் தூதர் மூலம் அறிந்த அரசன், முதலமைச்சராகிய வாதவூரை அழைத்து அங் கு சென் று நல் ல குதிரைகளை வாங்கிவருமாறு பணித்துப் பெரும் பொருள் கொடுத்துப் பரிசனங்களோடு அனுப்பினான். வாதவூர் மீனாட்சியம்மையையும், சொக்க லிங்கப் பெருமானையும் வணங்கிக் கொண்டு புறப்பட்டுச் சோழநாட்டுக் கடற் கரையை நோக்கிச் செல்லும் போது ஆவுடையார் கோவில் என வழங்கும் திருப்பெருந்துறையை

வில்வத் தொண்டர் சாரமா முனிவர் மலைக்கோட்டை- திருச்சி

அடைந் தார். அப் போது ஆங் கொரு சோலையினின்றும் “அர அர” என்ற சிவநாம முழக்கம் முழங்குவதைக் கேட்டு மெய் மறந்தார். ஒலியின் வலியில் வரைந்து சென்றார். சிவபெருமான் வாதவூரை ஆட்கொள்ள வேண்டி ஒரு சிவமுனிவரின் திருக்கோலங்கொண்டு சிவகணங்கள் குழி ஒரு குருந்தமரத்தடியில் அவர் களுக் குச் சிவஞானப் பொருளை உணர்த்திக் கொண்டிருந்தார்.

அதனைக் கண்ட வாதவூர், காந்தங்கண்ட இரும்பைப்போல் ஈர்க்கப்பெற்றுத் தம் வசமிழந்து பரவசமாகிக் குருமுர்த்தியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார். இறைவன் அவருக்கு ஞானதீட்சை செய்து உண்மைப்பொருளை உபதேசித் தருளினார். அப்போது சிவஞானச் செல்வராக விளங்கிய வாதவூர் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய மூன்றையும் குருமுர்த்திக்கு அர்ப்பணம் செய்து உள்ளக் கணிவோடு மாணிக்கம் எனத் திகழ்ந்த வாசகத்தைப் பல பாடலாகப் பாடியருளினார். அதனைக் குருநாதர் கேட்டு மகிழ்ந்து வாதவூரருக்கு “மாணிக்கவாசகர்” என்ற திருநாமம் குட்டி திருக்கோயிற் பணி செய்யும் படி கட்டளையிட்டு அடியாரோடு மறைந்தருளினார்.

இவனி மூலத்தில் குதிரை வருதல்

மாணிக்கவாசகர் இறைவன் ஆணைப்படி மெய்த்துறவியாகி அதலத்திலிருந்து தாம் கொண்டு வந்த பொருளை எல்லாம் பெருந்துறைப் பெருமானுக்குத் திருக்கோயில் எடுக்கும் திருப் பணிக்கு ஆக்கினார். பல நாட்கள் சென்றன. குதிரை வாங்கச் சென்ற வாதவூர் பரிசனங்களுடன் வாராமையைக் கண்ட பாண்டியன் ஆள் விட்டான். ஏவலர்கள் வாதவூரது செயலைப்பற்றிப் பாண்டியனிடம் அறிவித்தனர். அரசன் சினாந்து குதிரையுடன் வருமாறு ஒலை போக்கினான். வாதவூர் பெருந்துறைப் பெருமானிடம் சென்று முறையிட்டார். இறைவன், “நாம் ஆவனி

முலத்தில் குதிரைகளைக் கொண்டு வருவோம். நீ முன்னார் செல், இம் மாணிக்கக் கல்லை அரசனிடம் கொடு” என்று கூறி ஒரு மாணிக்கக் கல்லையும் தந்து அருளினார். அமைச்சர் அவ்வண்ணமே அரசனிடம் சென்று மாணிக்கக் கல்லைத் தந்து ஆவணி மூல நாளில் அனைத்து குதிரைகளும் வரும் என்று அறிவித்தார். அரசன் மகிழ்ந்து எதிர் நோக்கி இருந்தான். ஆவணி மூலத்திற்கு முன்னாள் வரை குதிரைகள் வாராமை கண்ட பாண்டியன் மாணிக்கவாசகரைச் சினந்து சிறையிட்டுத் துன்புறுத்தினான்.

அப்போது வாதவூர் குருமூர்த்தியை நினைத்து “நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே” என்று மனவுறுதியுடன் இருந்தார். அடியவர் துயரம் பொறாத ஆண்டவன் காட்டிலுள்ள நரிகளை யெல்லாம் பரிகளாக்கி ஓட்டிக் கொண்டு தாமே குதிரைச் சேவகனாக ஆவணி மூலத்தன்று மதுரைக்கு வந்தருளினார். அது கண்ட பாண்டியன் வாதவூரரைச் சிறைவிடுத்துப் போற்றிப் புகழ்ந்தான். குதிரைத் தலைவராக வந்த சோமசுந்தரப் பெருமான் குதிரையின் இலக்கணங்களை அரசனுக்குக் கூறிக் கயிறு மாற்றிக் கொடுத்துக் குதிரைகளை ஒப்புவித்து மீண்டார்.

யரிகள் நரிகளாகி ஒடுதல்

அன்றிரவே, வந்த பரிகளெல்லாம் நரிகளாகி இன்னல்கள் பல விளைத்து ஊளையிட்டுக் கொண்டு காடு நோக்கி ஓடின. இச் செயலைக் கேட்ட பாண்டியன் மிகக் கோபங் கொண்டு மாணிக்கவாசகரை வைகைச் சூடு மண்ணில் முதுகில் கல்லேற்றி நிறுத்தித் தண்டிக்கச் செய்தான். வாதவூர் துன்பம் பொறுக் கலாற்றாது எம்பெருமானை வேண்டி நின்றார்.

ஆலவாய்ப் பெருமரன் மண் சுமத்தல்

அன்பார்க்கு அருளும் ஆலவாய்ப் பெருமான் உண்மை விளங்கும் பொருட்டு வைகையாற்றிலே வெள்ளம் பெருக்க செய்தார். வெள்ளம் கரை கடந்து மதுரை நகருக்குப் பாய்ந்தது. அதனைக் கண்டு மருண்ட பாண்டியன்

குடிமக்களை வீட்டிற்கு ஒருவராக வந்து வைகைக்கரையை அடைக்குமாறு கட்டளை யிட்டான். குடிமக்களும் வயது முதிர்ந்த, பக்தி நிறைந்த வந்தி என்னும் பிட்டுவாணிச்சிக்கு ஆள் இன்மையால் சிவபெருமானே மண் வெட்டும் கூலி ஆளாக வந்து பிட்டுக்கு மண் சுமந்து கரையடைக்கச் சென்றார். ஆனால் அவர் கரை அடைக்கவில்லை. மற்றைய ஏவலர்கள் அடைக்கும் கரையினைச் சிதைத்துக் கொண்டு அங்கும் இங்கும் ஓடித் திருவிளையாடல் புரிந்தார். வந்தியின் பங்கு மட்டும் அடைப்பால் இருந்தத்தைக் கண்ட பாண்டியன் வெகுண்டு வந்தியின் கூலியாளாக வந்த சிவபெருமானைப் பிரம்பால் அடித்தான். சிவபெருமான் கரையினை அடைந்து மறைந்தருளினார்.

வாதவூர் தம் பதவியை நீத்துப் பற்பல தலங்களைத் தரிசித்தல்.

பாண்டியன் அடித்த அடி அவன் முதுகிலும் மற்றைய எல்லா உயிர்கள் முதுகிலும்பட்டது. அரசன் இறைவன் திருவிளையாடலையும், மாணிக்கவாசகர் பெருமையினையும் அறிந்து அவரைப் பிழைபொறுக்க வேண்டினான். மாணிக்கவாசகரும் பிழை பொறுத்துத் தம் அமைச்சர் பதவியை நீத்துத் திருப்பெருந்துறை, உத்தரகோசமங்கை, திருவாரூர், திருவிடை மருதூர் சீர்காழி, திருவண்ணாமலை, திருக்கழுகுன்றும் முதலிய தலங்களை வணங்கிப் பதிகங்கள் பாடிக் கொண்டு தீவிலையை அடைந்தார்.

தில்லையில் ஊழைப்பியண்ணைப் பேசுவத்தல்

மாணிக்கவாசகர் சிதம்பரத்திலே நடராசப் பெருமானை இடைவிடாது தரிசித்துப் பற்பல பதிகங்களைப் பாடிக் கொண்டிருக்கும் நாளிலே தில்லைவாழ் அந்தணர்களோடு வாதுக்கு வந்த புத்த குருவை இறைவன் ஆணையின்படி வாதில் வென்றார். ஊழைப் பெண்ணை ஆணையின்படி பேசு வைத்தார். புத்தகுரு முதலியோர் சைவராயினர்.

எவ்வெத் தெய்வத்தை வழிபட்டும் சிவபெருமானே பயன் கொடுப்பர்

சிவாஜி. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்

நல்வினையுள் ஞஞ் சிறந்தது தெய்வ வழிபாடு. எவ்வெவராயினும் ஒழுக்கம் முதலிய நன்மைகளையடையவராய்த் தத்தம் மதத்திற் கேற்றவாறு எவ்வெவ்வடிவாய், எவ்வெவ்வண்ண மாய், எவ்வெப் பெயர் கொண்டு எவ்வெத் தெய்வத்தை வழிபட்டும் அவ்வவ் வடிவாய், அவ்வவ வண்ணமாய், அவ்வெவ்வடிவப் பெயர் கொண்டு, அவ்வாவத் தெய்வத்தைத் தமது சக்தியால் அதிட்டித்து நின்று, அவ்வவ் வழிபாடு கண்டு, அதனை ஏற்று அனுக்கிரகிப்பவர் முன்னெப் பழம் பொருட்கும் முன்னெப் பழம் பொருளாகிய சிவபெருமான் ஒருவரேயாம்.”

அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிச்சம் சராயுசம் என்னும் நால்வகை யோனிகளுள் ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பனவெல்லாம் பசுக்கள்.

அப்படிப் பிறத்தல் இல்லாதது பதி, பதிக்கும் பசுக்கும் தம்முள் வேற்றுமை இதுவேயாம். ஏனைத் தெய்வமெல்லாம் பிறந்திருத்தலேயன்றி மேல் வினையுஞ் செய்தல் கேட்கப்படுதலால் சுதந்திர அறிவில்லாதனவேயாம். அவை யொன்றுமில்லாத சுதந்திர அறிவுடையவர் சிவபெருமானேயாம். எவ்விடத்து யாதொரு தெய்வத்தைப் பொருளாகக் கொள்ளினும், அவ்விடத்து அத் தெய்வத்தினிடமாக நின்று அவ்வழிபாட்டை அறிந்து உயிர்கட்குப் பலனைக் கூட்டுபவர் அச்சிவபிரான் ஒருவரே. ஏனைத் தெய்வங்கள் சுதந்திர அறிவின்மையால் தாமே பலன் கொடுக்கமாட்டா.

பசுக்கள் பிராமணர் பிதா மாதா முதலாயி னோரை இம்மையிலே வழிபட்டோர்க்கு அவ்வழி பாட்டைக் கடவுளாறிந்து சுவர்க்கம் முதலிய உலகங்களில் அதற்கேற்ற பலனைத் தருவரென்பது எல்லார்க்கும் சம்மதமான முடிபாம். அதேபோல, எத்தெய்வத்தை வழிபட்டும் அவ்வழிபாட்டிற்குச் சிவபெருமானே பலன் தருவார்.

அவ்வாறாயின் பிறதெய்வத்தை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத் தெய்வமே எதிர்தோன்றி நின்று பலன் கொடுத்ததேயென நூல்களிற் கூறப்படுகின்றதே யெனில், அன்று, அரசன் ஆணையே மந்திரி முதலாயினோர் மாட்டு நின்று பிறாக்குப் பலன் கொடுக்குமாறு போல, சிவபெருமானே தமது

ஆணையைத் தம்மேவல் வழி நிற்கும் அவ்வவ் கடவுளர் மாட்டு வைத்து அத்தேவரிடத்து நாம் செய்யும் வழிபாட்டிற்கு அத்தேவரிடமாக நின்று பலன் கொடுப்பர். அங்ஙனமின்றித் தாமே வினைத்துடக்கிற் பட்டுப் பரதந்திரர்களாய் நிற்கும் அக்கடவுளர் பிறருக்குப் பலன் கொடுத்தல் ஒரு போதும் பொருந்தாது.

சமயகோடிகளுக்கெல்லாம் அவ்வச் சமயக் கடவுளரைத் தமது சத்தியால் அதிட்டித்து நின்று அருஞுபவர் சிவபெருமானாயின் ஒருவன் எந்தச் சமயத்தில் இருந்தாலுமென்ன? அவனுக்கு யான்டும் அருஞுண்டாமோ எனின், அது ஒரு போதுங் கூடாது; எங்ஙனமெனில், பூமண்டலாதிபதியாகிய அரசனது ஆஞ்ஞஞூயானது இராசபதம் முதல் சேவகபத மிறுதியாகவுள்ள எவ்வெக்கீழ்க் கீழ் அதிகாரிகள் மாட்டும் செல்லு மாயினும், அவ்வெவ்வதிகாரிகள் தம்மை அடுத் தோர்க்குத் தத்தம் சத்திக் கேற்றபடி கொடுக்கும் பயனானது அப் பூமண்டலாதிபதி தன்னை அடுத் தோர்க்குக் கொடுக்கும் பயனுக்குத் தினைத்துணை யேனும் ஈடாகாது அழியுந் தன்மையது போலாம்.

இதனால் பசுவர்க்கமாகிய பிறதெய்வங்களின் வழிபாட்டிற்குச் சிவபெருமானே பலன் தருவ ரென்பது பெறப்பட்டமையால் பசு புண்ணியமும் சிவபுண்ணியமாகுமென்பது கொள்ள வருமோ எனில், பசுக்களை நோக்கிச் செய்யப்படும் புண்ணியம் பசு புண்ணியம்; பதியை நோக்கிச் செய்யும் புண்ணியம் பகி புண்ணியம். சுவர்க்காதி உலக போகங்களை விரும்பிப் பதியை நோக்கிச் செய்யும் புண்ணியம் பசுபுண்ணியம். முத்தியின் பத்தை வேண்டிப் பதியை நோக்கிச் செய்யும் புண்ணியம் பதிபுண்ணியம். இனி பசுக்களிடத்துச் சிவபாவனையோடு செய்யும் புண்ணியம் பதிபுண்ணியம். பதியினிடத்து நம்மிலொருவன் என்னும் பசு பாவனையோடு செய்யும் புண்ணியம் பசுபுண்ணியம். ஆதலாற் புண்ணியச்செயல் செய்வன் கருத்து வகையால் வேறுபடுதலேயன்றிக் கொள்வோன் கருத்துவகையால் வேறுபடுதல் இல்லை. ஆதலின் ஏனைத் தெய்வங்களையே முழுமுதற் கடவுளென எண்ணிச் செய்யும் பசுபுண்ணியம் சிவபுண்ணியமாகாதவாறு காண்க.

கைவாசத்தாந்தம் வலியுறுத்தி நிற்கும் முக்தி நிலை

A.S. கிராதாக்கிருஷ்ணன்

B.A, DIP. IN .EDU

ஆசிரிய ஆலோசகர்

கைவாசமயத்தின் மெய்யியல் பகுதியாக விளங்குவது கைவாசத்தாந்தக் கோட்பாடாகும். சித்தாந்தம் என்பதன் பொருள் முடிந்த முடிவாகும். பதி, பசு, பாசம், என்னும் முப்பொருள் உண்மைத் தத்துவத்தை வலியுறுத்தி நிற்கும் கோட்பாடு இதுவாகும். சித்தாந்தம் எடுத்தியம்பும் முப்பொருள் உண்மைத் தத்துவத்தில் ஒன்றாகிய பசு நிலையான நித் திய பொருளும் உள்பொருளுமாகும். ஆன்மா மலபந்தங்களால் கட்டுண்டு நிற்பதால் பசு என அழைக்கப் படுகின்றது. மலபந்தப்பிணைப்பால் பசு இயல் பாகவே அறியும் ஆற்றலை இழந்து அறிவித்தால் அறியும் பொருளாகி ‘சித்தித்து’ என்னும் பெயருக்குள்ளாகின்றது. உண்மைப் பொருள் எதுவென அறிந்திடாது நிலையற்ற உலகியல் வாழ்வினில் திளைத்து பிறவித் துன்பங்களுக்கு உட்பட்டு வீட்டு நெறியினை அறியாது அல்லல் படுகின்றது. தன் நிலையினையும் தனது உடற் பிறப்பு இறப்பின் நோக்கினையும் உணர்ந்து செயற்படமுடியாத நிலைக்கு மலபந்த சேர்க்கையால் பிணைந் துள்ள ஆன்மாவுக்குப் பிறவித்துன்பவியல் தொடர்ந்து கொண்டே செல்லுகின்றது. பிறவித்துன்பத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதே ஆன்மாவின் உடற் பிறப்பினதும் உலகியல் வாழ்க்கையினதும் நோக்கமும் இலட்சியமும் ஆகும். இவற்றின் தாற் பரியங்களை ஆன்மாவுக்கு எடுத்தியம்பி நிலையான பேரின்பத்தினை அளிக்க வல்ல வீடு பேற்றின் உய்வு-வழியினைக் காட்டுவதே சித்தாந்தத்தின் நோக்காகும்.

ஆன்மாக்கள் படைக்கப்படுவதுமில்லை. அழிவடைவையும் அல்ல. நிலையான உள்பொருளும் உண்மைப் பொருளும் என்பது சித்தாந்த தத்துவத்தின் விளக்கமாகும். ஆன்மாக்கள் என்னற்றவை. ஆணவம், கனம், மாயை என்னும் மலபந்தங்களின் அடிப்படையில் விஞ்ஞானகலர், பிரளையாகலர், சகலர் என மூன்று வகைக்குள்படுகின்றனர். தன்னை அநாதி தொட்டே பீடித்திருக்கும் ஆணவ மலத்தின் உந்தல் காரணமாக ஆன்மா செயல் என்னும் கனம் வினையைப் புரிகின்றது. செயலின் விளைவால் ஏற்படும் பலவினை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆன்மா உள்ளாகின்றது. வினைப்பயனின் தன்மையை ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் அனுபவித்தே ஆக வேண்டும் அதாவது ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் தான் செய்யும் வினையின் தன்மைக்கு ஏற்ப அதன் பலனை அனுபவித்தே ஆகவேண்டும் என்ற யதார்த்த நிலைப்பாட்டின் ஊடாக உடற் பிறப்புக்குள்ளாகின்றன. செய்த வினைப்பயனை அனுபவிப்பதற்கும் அதனின்றும் விடுதலை பெறு வதற்குமாக இறைவனால் மாய மலத்தினின்றும் உபகரிக்கப்படும் தனு, கரண, புவன போகங்களை நுகர வேண்டிய தன்மைக்குள்ளாகின்றன. இறைவனின் கருணையால் நல்கப்பட்ட தனு, கரண, புவன, போகங்களை அனுபவித்து அவற்றின் உதவியுடன் ஆன்மா தான் இதுவரை ஆற்றிய கனம் வினைப்பயன்களிலிருந்து விடுபட்டு இறைவன் தாளினை அடைந்து பேரின்பமாகிய முத்தியின்பத்தினை அனுபவித்தல் வேண்டும். இதனை அடைவதற்கான வழிவகைகளை ஆன்மாக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதே சித்தாந்த முத்திக் கோட்பாடாகும்.

சித்தாந்தம் ஆன்மாக்கள் தமது வாழ்வின் இலட்சியமாகிய வீட்டின் பத் தினை அடைவதற்குப் பின்வரும் வழிமுறைகளை முன்வைக்கின்றது. சைவநாற் பாதங்கள் குருவிங்கசங்கம வழிபாட்டு முறைகள், புருடார்த்தங்கள், இறைபணி நிற்றல், ஆலய தரிசனம், பற்றற்ற நிலையில் இறைப் பணியாற்றுதலும் பொதுச் சேவை புரிதலும், சிவதீட்சைகள் பெற்றுக் கொள்ளுதலும், சிவசின்னங்களைத் தரித்தலும், விரத அனுட்டானங்களைக் கடைப்பிடித் தொழுகுதலும் போன்ற வழிமுறைகளில் யாதேனும் ஒர் வழிமுறையினை நியதியுடன் உரிய வகையில் ஆன்மா கடைப்பிடித்துப் பற்றற்ற நிலையில் செயற்படுமாயின் ‘இருவினையொப்பு’ என்னும் நிலையை அடைகின்றது இருவினை ஒப்பு நிலையில் ஆன்மா தான் செய்யும் நல்வினை, தீவினைப் பயன்களில் விருப்போ, வெறுப்போ இல்லாமல் ஒரே தன்மையாகக் கருதிச் செயற்படும். இன் நிலையில் ஓட்டையும் பொன்னையும் ஒக்க நோக்கும் தன்மையது என்பர். இருவினை யொப்பு நிலையை அடைந்த ஆன்மாவின் மீது பந்தித்துள்ள மலங்கள் நீக்கம் பெறும். அதாவது கன்மமலமும், மாயை மலமும் ஆன்மாவை விட்டு முற்றாக அகல ஆணவமலம் வலிமைகுன்றி அடக்கம் பெறும். இந் நிலையை ‘மலபரிபாக’ நிலை என்பர். மலபரிபாக நிலையை அடைந்த ஆன்மாக்கள் மீது திருவருட்சக்தியின் அனுக்கிரகம் பதியப் பெறும். இன் நிலையே ‘சத்திநிபாதம்’ என்பர். இறைவனின் திருவருட்சக்தியாகிய பராசக்தியின் அனுக்கிரகம் உயிரில் படிந்து அதனைத் தன் வயப்படுத்தலே சத்திநிபாதம் எனப்படுகின்றது. ஆன்மாவின் மீது திருவருட்சக்தியின் பார்வை படிதலின் விளைவாக திருவருள் பேறு ஆன்மாவுக்குக் கிட்டுகின்றது. திருவருள் பேற்றின் விளைவால் அது பேரானந்தமாகிய ‘முத்தி’ என்னும் உயர்ந்த

சிவப்பேற்றினைப் பெற்று இறைவன் தாளின் கீழ் இன்புற்றிருக்கின்றது. எனச் சைவசித்தாந்தம் எடுத்தியம்புகின்றது. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களின் சேர்க்கையில் இருந்து ஆன்மா விடுபட்டு மும்மலவில் நீக்கம் பெறும் நிலையிலேயே அது முத்திப் பேற்றுக்குரிய தகுதியைப் பெறுகின்றது என்பதே சித்தாந்தச் சிந்தனையாகும்.

வீடு பேறு எனப்படுவது விடுபடுவது எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இதன் அர்த்தம் யாது எனில் ஆன்மா இவ்வுலக பந்த பாசங்களில் இருந்து விடுபடுதல் ஆகும். லௌகீக வாழ்வியலில் இருந்து விடுபட்டு இறைவனின் இன்னருளைப் பெறுவதற்கும், பக்தியிலே தொடங்கி ஞானத்தில் முதிர்ந்து தன்னை முற்றாக இறைவனுக்கு ஆளாக்கும் வரை ஆன்மாவுக்கு விமோசனம் கிட்டாது என்பது சைவசித்தாந்தத்தின் முடிந்த முடிபாகும். இதனை வலியுறுத்தும் தன்மையில் மனிவாசகப் பெருமான் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி” எனத் திருவாசகத்தில் பாடியருளியுள்ளார். ஆன்மாக்கள் சிற்றின்பம், பேரின்பம் என்னும் இருநிலை இன்பங்களுக்குள்ளாகின்றன. இவ்விரு இன்ப நிலைகளில் பேரின்ப நிலையே உயர்வானதும், நிலையானதுமாகும். சிற்றின்பம் என்பது மனித வாழ்வின் ஊடாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் உலகியல் லௌகீக நிலையாகும். இவ்வின்ப நிலையானது நிலையற்றது. நிலையற்ற சிற்றின்பத்தின் தாற்பரியத்தினை உணர்ந்து அந் நிலையின் ஊடாக நிலைப்பட்ட வாழ்வான பேரின்ப இறைவாழ்வைப் பெற்றுக் கொள்வதே ஆன்மாவின் வாழ்வின் இலட்சியம் என சித்தாந்தம் கூறுகின்றது.

திருவருட்சக்தியின் கிருபையால் திருவருள் கைகூடிய ஆன்மா முத்தியின் பத்தினை அனுபவிக்கின்றது. ஆன்மா அனுபவிக்கும்

முத்தியின்பத்தினை வாக்கினால் கூறமுடியாது. அனுபவித்து அதன் மூலம் உணரப்படுவது முத்தி நிலையில் இறைவன் தலைவனாகவும், உயிர் அவனது அடிமையாகவும் இருக்கும் என்பது சைவசித்தாந்தம் கூறும் உண்மைகளில் ஒன்றாகும். இறைவனும், உயிரும் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றாய் நிற்கினும் உயிரின் அழியாத நிலை வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இதனைத் தாடலை போற் கூடல் என்று உமாபதி சிவாச் சாரியார் திருவருட்பயனில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தாடலை என்ற சொல்லில் தாள் + தலை = தாடலை என பிரிவு கொள்ளப்படுகின்றது. தாள், தலை என்பன இருவேறு சொற்கள். அவை சேரும் போது இரண்டாகும் தன்மை அற்று ஒரு சொல் நீரை பெற்றுத் தாடலை என்றாகும். இத்தகைய நிலை அடைவது ஆன்மாவின் இலட்சியம். இத்தகைய இலட்சிய எண்ணக் கருவின் முடிவே முத்தி என்கின் றது சித் தாந் தம். முத்தியின்பநிலையில் ஆன்மா இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றென்றோ, இரண்டென்றோ கூறமுடியாத தன்மையில் ஈசன் தாளின் கீழ் தனித்திருந்து பேரானந்தமாகிய முத்தி இன் பத் தினை அனுபவித்து இன்புற்றிருக்கின்றது. முத்தி நிலையில் கூட ஆன்மாவை அநாதி தொட்டுப் பீடித்து நிற்கும் ஆணவை மலம் அதனை விட்டு நீங்காது வலிமை குன்றி அடக்கம் பெற்று இருக்கும் என்பதே சித்தாந்த விளக்கமாகும்.

ஆன்மாவின் வாழ்வியல் இலட்சியம் வீடு பேறு அடைலாகும். ஆன்மாவைப் பந்தித்து நிற்கும் மல மாசுக்களே அதன் இலட்சியத்திற்குத் தடையாகவுள்ளன. மலமாசுக்களைப் போக்கும் வல்லமை ஈசனாகிய பதிக்கே உள்ளது. பசவாகிய ஆன்மா பதியையே தனக்குக் கதி என எண்ணிப் பற்றற்ற மனோ நிலையில் செயற்படும் நிலையில் அதற்குச் சிவகதி

கிடைத் திடும். இதனையே திருமூலர் திருமந்திரத்தில்

‘சீவ சீவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சீவ சீவ என்றிடத் தீவினை மாஞும்
சீவ சீவ என்றிடத் தேவருமாவர்
சீவ சீவ என்னச் சீவ கதி தானே’
என்கிறார்.

ஈசனாகிய சிவனின் தாளினைப் பற்றற்ற மனோ நிலையில் சிக்கெனப் பிடித்துச் சிந் தித் திருப் போருக்கு அவர்களைப் பீடித்திருக்கும் மலங்கள் எதுவும் செய்யா. இதனை அப்பர் அடிகள் மிக அழகாகப் பின்வரும் தேவாரப் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘அல்லல் என் செய்யும் அருவினை என் செய்யும் தொல்லை வல்வீனைத் தொந்தந்தான் என் செயும் தீல்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலவனார்க் கெல்லை யில்லதோரடிமை பூண்டேனுக்கே’
என்கின்றார்.

ஆகவே ஆன்மாக்கள் தாம் எடுத்த மானிடப் பிறப்பின் நோக்குணர்ந்து செயற்பட வேண்டிய வர்களாகின்றனர். ஆன்மீக இலட்சியமே வாழ்வின் குறிக்கோள் என்பதனை உணர்ந்து செயலாற்ற வேண்டியவர்கள் ஆன்மாக்களின் வாழ்வின் இலட்சியத்தை அடைய வழிகாட்டி நிற்கும் மெய்யியல் சிந்தனையே சைவ சித்தாந்தமாகும். சைவசித்தாந்தத்தின் முத்திக் கோட்பாட்டினை உரிய வகையில் பின்பற்றி எது பிறப்பின் இலட்சியத்தை அடைந்திட வழி தேடிடுவோம்.

வள்ளியும் வட்டவேலனும்

மாணிக்கத்தியாகராஜ பண்டிதர்

குமாரசாமி

தொண்டை நாட்டில் மேற்பாடு என்னும் ஊரின் அருகில் வள்ளி மலை என்று ஒரு மலை. அம்மலை காண்பவர் கண்ணெயும் கருத்தையும் கவரும் கவினுடையது. அம்மலைச் சாரவின் பக்கலில் சீரார் என்று ஓர் ஊர். அதன் அழகு போற்றுதற்குரியது. புகழ்தற்குரியது.

அந்தச் சீராரில் வேடர் தலைவன் நம்பி, தனது பிள்ளைகள் சுற்றமுடன் வாழ்ந்து வந்தான். 21 தலைமுறையாக முருகப் பெருமானை வந்தித்து வரும் குடும்பம். ஆண்மக்கள் இருந்தும் இல்லத்தரசியாய் விளங்க ஒரு பெண் குழந்தை இல்லையே என்று உள்ளம் வருந்தினான். முருகப் பெருமானை வேண்டித் தவம் பல புரிந்தான். குறிபல கேட்டான். இறையருள் புரியும், என்ற நம்பிக்கையோடு நம்பி வாழ்ந்தான்.

கண்வ முனிவர் சாபத்தினால் திருமால் சிவமுனிவராகவும், திருமகள் மானாகவும், உபேந்திரன் நம்பியாகவும் பிறந்திருந்தனர். சிவமுனிவர் சித்தத்தைச் சிவன் பால் வைத்து அம்மலையிடத்தில் மாதவம் புரிந்தார். இலக்குமி அவதாரமாகிய பொன்மானை யொத்த அப்பெண்மான் முனிவர் முன் உலாவியது. முனிவரின் காதலின் விளைவாக அங்கு ஓர் பால் முருகனை வேண்டித் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்த சுந்தரவல்லி மான் வயிற்றிற் கருவாகிப் பிறந்தாள். வள்ளிக் கிழங்கு அகழ்ந்த குழியில் பிறந்தாள். வேட்டுவர் கூட்டம் வள்ளியென நாமமிட்டது. குழந்தையை அன்பு பெருக நம்பி வளர்த்தான்.

வள்ளி தக்க பருவம் அடைந்து விட்டாள். தினைப்புனத்தைக் குருவிகள் சேதப்படுத்தாமல் தனது தோழிகளோடு சென்று காவல் புரிந்து வந்தாள். தனக்கு வரும் நாயகனைப் பற்றி கற்பனை பண்ணுவாள். தோழி வள்ளிக்கு வரப்போகிற நாயகன் யாரென அறிவாள். எனவே, ஆனந்தமாகத் தங்களுக்குள் இனிமை தரும் வகையில் கூடிக் குலாவி ஆடிப்பாடு வரப்போகும் நாயகனைப் பற்றி நல்லுரை பேசித் தோழியுடன் மகிழ்வாள். தோழி கேட்கிறாள் ‘வள்ளி! உனக்கு வரப்போகிற நாயகன் நல்ல அழகனாமடி,’ ‘எப்படி உனக்குத் தெரியும்?’ ‘அவன் திருமகள் உலாவுமிருபுய முராரியின் மருமகனாமடி, எந்தப் பெண்ணும் எனக்கொரு அழகான மாப்பிள்ளை கிடைக்க மாட்டானா? என்று நினைப்பது இயல்பு உனக்கு அழகே உருவானவன்ல்லவா? மாப்பிள்ளையாய் வரப்போகிறான்.’ ‘தோழி! நீ சொல்லுகிறாய் அழகனென்று அழகிருந்தால் மாத்திரம் போதுமா? அறிவு, புகழ், வீரம், தொழில் இவைகள் வேண்டாமா?’ ‘போடி பைத்தியக்காரி அவன் ஜெகதலமும் வானும் மிகுதி பெறு பாடல் கண்டவன். அவனைப் பூவுலகத்தாரும் வானுலகத்தாரும் பாடும் பாடல்கள் அனந்தம் அளவிட முடியாது. தந்தைக்கு உபதேசம் செய்த ஞான பண்டிதன். அருவரைகள் நீறு பட அசுர் மாழ அமர் பொருத வீரன். இமயவர் குலேதன், தேவசேனாதிபதி இனி இதற்கு மேல் என்னடி வேண்டும்? ‘சரி, சரி இவையிருந்தென்னடி நினைத்தவுடன் நினைத்த இடம் ஏறிப் போக ஒரு வாகனம் வேண்டாமா? ஏதும் வாகனம்

வைத்திருக்கிறாரா? சொல்லடி! ’ ‘இத்தனை சிறப்போடு இருப்பவர் வாகனமில்லாமலா இருப்பார் அவர் மரகத மழுரப் பெருமானடி. நினைத்த மாத்திரத்திலேயே நினைத்தபடி செல்லக்கூடிய மயில் வாகனஞ்சி’ ‘அப்படியா? அவருக்கு இங்கே மணமுடித்தவுடன் தேனிலவு கழிக்க சோலை சூழ்ந்த அருவிசேர்ந்த மன நிறைவுக்குரிய இடமுண்டானால், என் மனம் எல்லாம் நிறைவு பெறும். இவை எல்லாம் உடையவன் அப்படித் தங்குவதற்கு ஒரு இடம் இல்லாமலா போகும். “மனிதரளம் வீசி அணி அருவி சூழ மருவு கதிர் காமம் இரத்தினங்களும் முத்துக்களும் அலைவீசி ஒதுக்கும் மாணிக்க கங்கையைத் தன்பால் கொண்ட சோலை நிறை கதிர்காமம் இருக்குதிட இருக்கு. நீ அவனைத் திருமணம் புரிந்து இன்பற்று வாழ்கவென இன்றே இப்பொழுதே எனது மனவாழ்த்தைக் கூறுகிறேன்’ என்றாள். அன்புமிக்க தோழி.

தணிகைப் பதியிலிருந்து முருகப் பெருமானார் வேடாரிடத் து வளரும் சுந்தரவல் வியாகும் வள் ஸிநாயகியாரை ஆட்கொள்ளத் திருவளம் கொண்டார்.

வள் ஸிநாயகியாரோ தினைப்புனத்தில் ஆலோலம் பாடி காடை, கெளதாரி, கிளி, முதலிய பறவைகளைக் கலைக்கின்றாள். பன்றி, யானை, முதலிய மிருகங்களைக் கூட கவன் வீசிக் கலைக்கின்றாள். கந்தப் பெருமான் காட்டிலே தினைப்புனத்தில் இருக்கும் வள்ளி நாயகியாரை நோக்கி வருகிறார். கையில் அம்பு வில்லு, வேட்டுவன் உடை தாங்கிய உருவம் பேச்கக் கொடுக்கின்றான். பெண் பேசவில்லை. ‘பெண்ணே! உனக்குப் பேச்க வராதோ? மொழியொன்று புகலாலாயின் முறுவலும் புரியத் தெரியாதா? என்னைப் பார்த்து ஒரு புன்சிரிப்பாவது செய்ய மாட்டாயா?

சரி சரி அதுவும் இல்லையானால் விழியொன்று காட்டு.’

‘கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொல்லின் என்னபயனுமில்’ என்பது தெரிந்துதான் பெண்ணே நீ பேசவில்லையோ? சிரிக்கவில்லை போகட்டும், விழியையாவது அசைத்துக் கண்ணும் கண்ணும் ஓன்றுபடச் செய். அது ஒன்றே போதும். இல்லையாயின் பழியொன்று நின்பால் சாரும். நான் இறந்து விடுவேன். இறப்பதற்குரிய பழி நிச்சயமாக உன்னைச் சேரும். இந்த வேளை காட்டுக்குப் போயிருந்த நம்பியும், அண்ணன் மாரும் வருகிறார் கள். வேடுவன் இப்பொழுது வேங்கைமரமாகி விட்டான். வேடுவர்கள் வேங்கை மரம் கண்டு வெட்டத் துணிந்தார்கள். நிழல் தரும் மரம், வள்ளியும் இதன் கீழ் ஆறலாம், வெட்ட வேண்டாம் என்று நம்பி தடுத்தான், வெட்டவில்லை. திரும்பவும் காட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள். நின்ற வேங்கை மரம் இல்லை. வேடுவர்கள் மறுபடி வருகிறார்கள். வழியில் சிவ வேடம் தாங்கிய கிழவனாக கையில் விபூதிப் பையுடன் தள்ளாடிக் கொண்டு வேடனாய் வேங்கையாய் நின்ற பெருமான் நிற்கிறார்.

கிழவனாரைக் கண்டான் நம்பி அரசன். ‘பெரியவரே! எங்கே போய் வருகிறீர்? என்ன வேண்டும்?’ வினவினான். ‘தம்பி நான் தலங்கள் தோறும் சென்று புனித நீராடி தலயாத்திரை செய்து வருகிறேன். குமரி தீர்த்தமாடுவதற்காக இவ்வழியே வருகிறேன்.’ ‘பெரியவரே! வாரும் இங்கே என் மகள் வள்ளி தனியே இருக்கிறாள் துணையாகச் சிலகாலம் தங்கியிருந்து செல்லுங்கள்’ என்று சொல்லித் தேன், மர் பழம், கிழங்கு ஆகிய உணவுப்பண்டங்களைக் கொடுத்து வள்ளியிடம் விடைபெற்று நம்பி சென்று விட்டான் கிழவனாரோ, ‘வள் ஸி

பசிக்கிறது' 'பெரியவரே! இதோ தேனும் மாவும் குழைத்துக் கொண்டு வருகிறேன் எனக் குழைத் த மாவைக் கொண்டு வந் து கொடுத்தாள். கிழவனார் மாவை வாயில் வைத்தவுடன் அம்மா வள்ளி தண்ணீர் தண்ணீர் தொண்டை அடைக்கிறதே என்றார் கிழவர். வள்ளி அதோ தெரியும் பள்ளத்தில் நீர் இருக்கிறது வாருங்கள் போய்க் குடிக்கலாம். கூட்டிப் போனாள் தண்ணீர் கொடுத்துத் தாகம் தவிர்த்தார் பெரியவர், இப்போது வள்ளி நாயகியாரைப் பார்த்துப் 'பெண்ணே எனது அரும்பசி தீர்த்தாய் தாகத்தையும் தீர்த்தாய் எனது தளர்ச்சி தீரவில்லையே உன்னைப் பெண்ணாகக் கொள்ள வேண்டுமென்ற எனது ஆசை மோகம் அதிகரிக்கிறது. அதனையும் தீர்த்து விடின் என் மனக் குறை மாறிவிடும்' என்றார். வள்ளி நாயகியார் பதைபதைத்து 'என் கிழவா சொன்னாய்? சங்கு போன்ற வெள்ளள முடி கொண்ட கிழவரே! நல்ல அறிவு சற்றுமில்லாதவரே! எத்துக்கு முத்தீர்? இவ்விழிகுல வேட்டுவ குலப் பெண்ணை விரும்பிப் பைத்தியம் பிடித்தவர் போல ஏதேதோ பேசுகிறீர் உம்மால் சிவனடியார் வேடும் கொண்ட மெய்யடியார் கூட்டத்திற்கும் உம்மை நம்பி இங்கு துணையாக விட்டுப் போன என் தந்தை, சோதரர் ஆகிய வேடர் கூட்டத்திற்கும் பெரும் பழி செய்து விட்டாரே! போம் எங்காவது போய்த் தொலையும்.' இதனை,

நத்துப் புரை முடியீர் நல்லுணர்வு சற்றுமிலீர் எத்துக்கு பூத்தீர் கிவ்விழி குலத்தாள் தன்னை வைக்கிப்

பித்துக் கொண்டோர் போல்

பிதற்றுவீர்வேடர்

கொத்துக்கொலாம் மோர் கொடும்பழியைச் செய்தீரே

என்று கந்த புராணம் பேசும்.

வள்ளி நாயகியார் கிழவனாரைத் தனித்து விட்டு விலகிச் செல்கிறார். கிழவர் முத்த பெருமானான அண்ணனைத் துணை செய் எனத் துதித்தார். மும்மதம் பொழியும் யானை காட்டை முறித்துக் கண்டோர் நடுங்கிட ஒட்டமாய் வருகிறது. வள்ளி நாச்சியார் பயந்து ஒடுங்கிக் கிழவனாரிடம் ஒடி வருகிறார். யானையும் தூர்த்தி வருகிறது. அம்மையார் இறைவனை, கிழவரைக் கட்டித் தழுவினார். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவோடு ஜூக்கியமாகி விட்டது. முருகப் பெருமான் தன் வடிவங் காட்டி அருள் புரிந்தார். எம்பெருமானை அறியாத ஜம்புல வேடர் சமர் செய்து அழிந்தனர். அம்மையின் வேண்டு கோட்படி தந்தையான நம்பியையும் மற்றும் அண்ணாமாரையும் எழுப்பித் திருவருள் புரிந்தார். நம்பியின் விருப்ப்பாடி அங்கு திருமணம் செய்து கொண்டு தனிகைமலை சேர்ந்தார் முருகப் பெருமான்.

முருகன்	-	பரமாத்மா
வள்ளி	-	ஜீவாத்மா
கிரியாசக்தி	-	தெய்வையானை
இச்சாசக்தி	-	வள்ளிநாயகி
ஞானசக்தி	-	வேல்

ஜம்புல வேடரிடை வளர்ந்து ஜீவான்மாவாகிய வள்ளிக்குப் பரமான்மாவாகிய எம்பிரான் குரு மூர் த் தமாகத் தானே சென்று அருள் புரிந்தருளியதே வள்ளி திருமணத்தின் தத்துவம்.

இம்மை மறுமை இரண்டிலும் நன்மை பயக்க வேண்டும்

பண்டிதமணி சீ. கணபதிப்பிள்ளை

**'தென்னீர் ரடுபுற்கை
யாயினுந் தாள்தந்தது
உண்ணல் னாஸ்கனிய தில்'**

என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கு தாள்தந்தது நீதியான தனது சொந்த முயற்சியினால் வந்தது, தெண்ணீர் அடுபுற்கையாயினும் தெளிந்த நீரையே மிகுதியும் விட்டுச் சமைத்த கஞ்சியாயிருந்தாலும், அந்தக் கஞ்சியை உண்டு திருப்தியடைதல் ஒருவனுக்கு நல்லது” ‘தாள் தந்தது உண்ணவின் ஊங்கு இனியது இல்’ தாள் - முயற்சி, தன் சொந்த முயற்சியால் வந்ததை உண்ணுதலிலும் பார்க்க இனிய உணவு - நன்மை பயக்கத்தக்க உணவு - பிறிதொன்றும் இல்லை.

**'அருளொடும் அன்பொடும்
வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள வில்'**

என்பது மற்றொரு அருமைத் திருக்குறள். அருளாகிய நீதிக்கும், தயை ஆகிய அன்புக்கும் மாறாக ஒரு பொருள் வருமானால் அந்தப் பொருளைக் கையினாலே தீண்டுதலும் ஆகாது, என்பது இத் திருக்குறளின் கருத்து.

வந்த வெள்ளம் நின்ற வெள்ளத்தையும் கொண்டு போவது போல அநீதியான வழியிலே வருகிற பொருள், ஒருவனிடம் இருக்கிற புண்ணியத்தையும் அழித்துக் கொண்டு போய் விடும் அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப்போம்” பிற் அழ அழச் சம்பாதித்த பொருள் பிறகு நாம் அழ அழ நம்மிடம் இருந்த பொருளையும் அளிக் கொண்டு போய் விடும். நாம் அனுபவிக்கும் பொருள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நமக்கு நன்மை பயக்க வேண்டும்; நமது சந்ததியை உய்ய வைக்க வேண்டும்.

பொருள்கள் அனைத்திலும் உழவினாலே உடல் வருந்திச் சம்பாதித்த பொருளே உண்ணத்தக்க உறுதிப் பொருள் என்று உண்மை ஞானிகள் கண் டு நமக்கு

உபதேசித்திருக்கின்றார்கள்.

வேதம் ‘அன்னத்தை அறி’ என்கின்றது நுகரப்படும் பொருள் தூய்தாக இருக்க வேண் டும் என் பதே அதன் கருத்து. தூய்மையில்லாத உணவை உண்டால் அறமல்லாத வழியில் வந்த பொருளை நுகர்ந்தால் அப்படிப்பட்ட உணவு ஞானத்தை அழித்து விடும். அறிவாளிகள் உழுதுண்டு வாழ்தலை மிகுத்துப் பாராட்டியதன் காரணம் பெரிதும் சிந்திக்கற்பாலது. அறிவு பயன்படுத்தற்கு அப்படியான வாழ்க்கைதான் உபயோகமானது.

கல் வியினாலாய அறிவு விருத்திகள் இப்பொழுது உத்தியோகங்களுக்கு அர்ப்பணங்க செய்யப்படுகின்றன. யோசித்துப் பார்த்தால் உத்தியோக வருமானம் வயிற்றை வளரச் செய்வதற்கன்றி வேறு எந்த வளர்ச்சிக்கும் உதவாது. உத்தியோக வருமானத்தால் உண்ணும் ஊன் தொழுதான் என்பது வெளிப்படை. அறிவைக் கொலை செய்து உண்ணுகிற ஊன் ஒன்று இருந்தால் அதுதான் உத்தியோக ஊனாய் முடிந்தது. சிந்திக்கக் கூடியவர்கள் இனித் தமது சந்ததியாவது தப்பி உய்தற்கு வழிகாண வேண்டும். சந்ததியை ஆற்றங்கரையில் மரம்போல வாழும்படி வைப்பது பெரிய பாவம், ‘கிலம்என் றசைகி
கிருப்பாரைக் காணின்
நிலம் என்னும் நல்லாள்நகும்’

என் பது மற்றொரு தெய்வக் குறள். நாம் வறுமைப்பட்டுப் போனோம் என்று சொல்லுகிற சோம்பர்களைப் பார்த்து நிலம் என்கின்ற பெண் சிரிக்கின்றாளென்பது இக் குறளின் கருத்து ‘நல்லாள்’ என்ற பெயர் நிலத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பூமிதேவி நல்லவள் அவள் எங்கள் தூய் அவள் எல்லாரையுந் தாங்குபவள் மனிதனே நீ, ‘பூமி திருத்தியுண்’.

திருவருட் பயன்

கைவப்பெரியார் சு. சீவாதசுந்தரம்

திருவருட்பயன் என்பது திருவருளின் பயனை விளக்கும் நூல் என விரியும், இந் நூலில் முதல் ஜந்து அதிகாரம் திருவருளைப் பற்றியும் மற்றைய ஜந்து அதிகாரம் திருவருளின் பயனைப் பற்றியும் கூறுவன். முதல் ஜந்தும் முறையே திருவருளைக் கொடுக் கும் பதியின் தன் மையையும் திருவருளைப் பெறும் உயிரின் தன் மையையும், திருவருளால் நீக்கப்படும் மலத்தின் தன் மையையும், திருவருளின் தன் மையையும் பேரருளின் வடிவாகிய குருவின் தன் மையையும் விளக்கும். பின்னைந்தும் முறையே ஆன்மா வானது பேரருளாற் பேரறிவைப் பெறும் முறைமையையும், அதனால் மலத்தினின்று நீங்கும் முறைமையையும், அதனாற் பேரானந் தத் தைப் பெறும் முறை மையையும் பேரானந்தம் பெற்றோர் சீவன் முத்தராயின் அவரது வாசனா மலத்தைக் கெடுக்கும் ஜந்தெழுத் தோதும் முறைமையையும், சீவன் முத்தரது தன்மையையும் கூறுவன்.

கார்ப்பு

**நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று கான்**

பதவுரை :-

நற்குஞ்சரம் - நல்லருளைப் பொழிவதும் யானை முகத்தைப் போன்றதுமான பிரணவத் திருமுகத்தையுடைய வரும், கன்று - எப்போதும் இளமையுள்ள வருமாகிய விநாயகக் கடவுளை, நண்ணில் - (ஒருவர் மனத் தினாலும் சொல்லினாலும் உடம்பினாலும்) வழிபடு பவராயின் (அவருக்கு) கலைஞானம் - ஞான்

சாத்திரம், கற்கும் சரக்கு அன்று வருந்திக் கற்க வேண்டிய பண்டம் அன்று ஆதலால் அவருடைய திருவடியை வழிபடும் அடியேன் செய்யும் ஞான நூல் எவ்வகையாலும் தவறின்றி இனிது முடிக.

கடவுளன் கியல்பு

**அகர உயிர்போ ஸநிவாகி யெங்கும்
நிகரில்கை நிற்கும் நிறைந்து**

பதவுரை :-

அகர உயிர்போல் 'அ' என்னும் ஓலியானது மற்றை எழுத்துக்களுக்கு முதலாய், அவற்றில் வேறுறக் கலந்திருப்பது போல, நிகரில் இறை - ஒப்பற்றவராகிய முதல்வர், எங்கும் நிறைந்து - (அறிவுள்ளனவும் அறிவில்லாதனவுமாகிய பொருள்கள்) எல்லாவற்றிலும் வேறுறக் கலந்து, அறிவாகி - அறிவே வடிவமாகி, நிற்கும் - தொடக்கமும் முடிவுமின்றி நிற்பார்.

சீவசத்தியின் தன்மை

**தன்கிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சக்தி
பின்னமிலா னொங்கள் பிரான்**

பதவுரை :-

தன் நிலைமை - (மனவாக்குக் கெட்டாததும் மலபந்த மில்லாததும் பேரானந்தமானதும் ஆகிய) தமது ஒப்பற்ற நிலையை, மன உயிர்கள் - நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் யாவும், சாரத் தருஞ்சக்தி பின்னம் இலான் - பொருந்தும் படி அருளுகின்ற சத்தியின் வேறாகாதவர், எங்கள் பிரான் - எமது இறைவராகிய சிவபெருமான்.

சீவத்தின் பெருமை

பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேருட்கும் பேற்றின் அருமைக்கு மொப்பின்மை யான்.

பதவுரை :-

பெருமைக்கும் - (சிவபெருமானானவர்) நிறைவினாலும் நுண்மைக்கும் - அறிதற்கருமையினாலும், பேர் - அருட்கும் - மிகுந்த அருளினாலும், பேற்றின் அருமைக்கும் ஒருவராற் பெறுதற்கருமையினாலும், ஒப்பின்மையான் தமக்கு ஒப்பில்லாதவர்.

சீவத்தின் அருட் செயல்கள்

ஆக்கி யைவயும் அளித்தா கடன்டங்கப் போக்குமவன் போகாப் புகல்.

பதவுரை :-

எவையும் ஆக்கி உயிர்களெல்லாவற்றையும் தோற்றுவித்து, அளித்து - காத்து, மறைத்து - ஆசுடன் அடங்கப் போக்கும் - (சர்வ சங்காரத்தில் ஆன்மா) ஆணவ மலத்தோடு கேவலமாய் நிற்க ஒடுக்கும், ஆணவ மலத்தோடு மற்றை மலங்களையும் ஒருங்கே போக்கி அருளலைச் செய்யும் அவன் - கடவுள், போகாப்புகல் - எக்காலத்தும் உயிர்களுக்கு நீங்காத ஆதாரமாயுள்ளவர்.

அருட்செயல்களை நடத்தும் திருமேனிகள்

அருவும் உருவும் அறிஞர்க் கறிவாம் உருவு முடையா ஞளன்

பதவுரை :-

அருவும் - சிவம் சத்தி நாதம் விந்து ஆகிய நான்கு அருவத் திருமேனிகளும், அருவும் - மகேந்திரன் உருத்திரன் மால் அயன் ஆகிய நான்கு உருவத்

திருமேனிகளும், அருவும், உருவும் - சதாசிவ னென்னும் அருவுருவத் திருமேனியும், அறிஞர்க்கு - ஞானமார்க்கத் தாருக்குரிய, அறிவாம் உருவும் - ஞான வடிவழும், உடையான் - எமது தலைவராகிய சிவபெருமான், உளன் - உடையவர்.

அத்திருமேனிகளைத் தோற்றுவிப்பவர் அவரே

பல்லா ருமிஞங்கும் பான்மையின மேலொருவ னில்லாதானிங்க ஸிறை

பதவுரை :-

பல் ஆர் உயிர் - அளவில்லாதவனாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஆன்மாக்கள், உணரும் பன்மையென (அவற்றிற்குத் தலைவராகிய கடவுள், அருளிய உட்கருவி புறக்கருவிகளைக் கொண்டு) அறியுந் தன்மை போல மேலொருவன் இல்லாதான் - தமக்குக் கருவிகளைக் கொடுத் தற்கு ஒரு தலைவனில்லாதவர், எங்கள் இறை - எமது பதியாகிய சிவபெருமான்.

அருட்செயல்களின் பயன் ஆன்மாவிற் சிவம் பிரகாசித்தல்

ஆனா அறிவா யகலா னடியவர்க்கு வானாடர் காணாத மன்

பதவுரை :-

வானாடர் காணாதமன் - (நிறைந்த இன்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய பசு நல்வினை செய்தவர்களாயினும் பேரன்பில்லா தவர்களாதலால்) தேவர்களுக்குங் காணாத சிவபெருமான், ஆனா அறிவாய் - எவ்விடத்தும் நிறைந்து நீங்காத ஞானமாய், அடியவர்க்கு - அவருடைய அடியார்களுக்கு, அகலான் - மறையாமல் வெளியாக நின்று பேரின்பத்தைக் கொடுப்பர்.

சிவத்தின் வியாபகம்

எங்கு மெவையு மெரியுழந்தீ போலேகந் தங்குமுவன் றானே தனி.

பதவுரை :-

அவன் - சிவபெருமான், எங்கும் - எல்லா உலகங்களிலும், எவையும் - எல்லா உயிர்களிலும், எரி உறு நீர் போல் - சூடு பொருந்திய நீர் போல, ஏகம் தங்கும் - வேறை நிற்பர், தானே - (அவைகளோடு சேர்ந்து நின்றும்) அவற்றின் தன்மை சாராமல், தனி - அவற்றைக் கடந்து நிற்பர்

திருவருளை நுகரும் வழி

நலமில னண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன் சலமிலன் பேர்சங் கரன்.

பதவுரை :-

நண்ணார்க்கு நலமிலன் - தம்மையடைந்து வழிபடாதவர்க்குத் தமது பேரின்பத்தைக் கொடாதவர் நண்ணினர்க்கு நல்லன் - அன்போடு வழிபடுவார்க்கு முத்தியின்பத்தைக்

15ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.....

தில்லைக் கூத்துவரம் திருவாதவுராரும்

ஒரு நாள் நடராசப் பெருமான் அந்தனர் வடிவு கொண்டு மாணிக்கவாசககரிடம் சென்று திருவாசகம் முழுமையும் ஒதச் செய்து தமது ஒலைச் சுவடியில் அவற்றை எழுதிக்கொண்டு, “மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய திருச் சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது” என்று கை யொப்பமிட்டு அதனைக் கனகசபையின் பஞ்சாக்கரப் படியிலே வைத்து விட்டு மறைந்தருளினார்.

மரணிக்கவாசகர் இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தல்

மறுநாட் காலையில் தில்லைவாழ்

கொடுப்பவர். சலமிலன் - வழிபடாமையினால் வெறுப்பேனும் வழிபடுதலால் விருப்பேனும் இல்லாதவர், பேர் சங்கரன் - (சர்வான் மாக்களுக்குஞ் சுகத்தையே செய்பவராதலாற்) சங்கரன் என்னுந் திருநாமத்தையடையவர்.

அவ்வழியில் ஆன்மாவைச் செலுத்துதல்

உன்னுமுள கதய மிலதுணர்வா யோவாது மன்னுயவந் தீர்க்க மருந்து.

பதவுரை :-

உணர்வாய் - ஞானமாய் நின்று, மன்னுபவம் - அநாதியான பிறவிக்குக் காரணமாகிய ஆணவமென்னும் வியாதியை, தீர்க்கும் மருந்து - (திருவருளென்னும் மருந்தை ஊட்டித்) தீர்க்கும் வைத்தியநாதராகிய சிவபெருமானை, ஓவாது உன்னும் - இடையறாமல் அன்போடு நினைந்து வழிபடுங்கள், உளது - இதனால் வரும் முத்தியின்பமே நிலையான செல்வம், ஜயம் இலது - அவரை அன்போடு வழிபட்டால் அந்த முத்தியின்பத்தை விரைவில் அடைதற்குச் சந்தேகமில்லை.

○

அந்தனர்கள் பஞ்சாக்கரப்படியில் சுவடியைக் கண்டு அதிசயித்துச் சுவடியில் அம்பலவாணன் கை யெழுத தீட்டிருப்பதை உணர்ந்து மாணிக்கவாசகரிடம் சென்று சுவடியின் விவரம் அறிந்தனர். பின்னர் அவரை அப்பாடல்களின் பொருளைத் தெரிவிக்க வேண்டினர். மாணிக்க வாசகர் தில்லைவாழ் அந்தனர்களை அழைத்துக் கொண்டு பொற்சபையை அடைந்து தில்லைத் திருக்கூத்தனைச் சட்டி இவரே இத்திருவாசகத்திற்கு வாச்சியம் (பொருள்) என்று காட்டி சிவபெருமானது திருவடிச் சோதியில் இரண்டறக்கலந்தார். அந்நாளே ஆனிமக நன்னாளாகும்.

உம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை மடவாள் தனோடும்
விடை ஏறும் நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வண்ணி கொன்றை முடிமேல் அணிந்துனன்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியு மின்னும்
மிகையான பூதம் அவையும்
அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

5

பலபல வேடமாகும் பரன் நாளி பாகன்
பகவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமகளோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

9

வாள்வரி அதள தாடை வரிகோவணத்தர்
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
நாண்மலர் வண்ணி கொன்றை நதிகுடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோளரி உழுவையோடு கொலையானைகேழுல்
கொடு நாகமோடு கரடி
ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

6

கொத்தலர் குழலி யோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிரதன்
மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரோடு அமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அந்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

10

செப்பிள முலைநன் மங்கை ஒரு பாகமாக
விடையேறு செல்வன் அடைவார்
ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும் வாத மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா
அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

7

தேனமர் பொழில்கொள் ஆஸை விளை செந்தெல்
துண்ணி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழு
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரை செய்
ஆனசொல் மாலை ஒதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
வாண்மதி வண்ணி கொன்றை மலர் சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரயன்றனோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

8

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்தேகம் செய்தல்

கேள்வி : புறப்புறச்சமயங்கள் 6, புறச்சமயங்கள் 6, அகப்புறச் சமயங்கள் 6, அகச் சமயங்கள் 6 என வரும் சமயங்கள் எவை? அவற்றுள் சைவ சமயம், இந்து மதம் எதனுள் அமையும்

பதில் : வே. பரமநாதன் (கன்டா)

1. புறப்புறச் சமயம் - உலோகாயதம், மாத்தியமிகம், யோகாசாரம் சௌத்திராந்திகம், வைபாடிகம் (பெளத்தம்) நீல கண்டவாதி ஆசீவகன்மதம் (சமணம்)
2. புறச்சமயம் - தருக்கம், மீமாஞ்சகம், ஏகான்மவாதம், (மாயாவாதம்) சாங்கிய மதம், யோகமதம், வைணவம்.
3. அகப்புறச் சமயம் - பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், சைவம்
4. அகச்சமயம் - பாடாணவாத சைவம், பேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், சிவசங்கிரவாதசைவம், ஈஸ்வர அவிகாரவாத சைவம், சிவாத்தவிதசைவம்.- சைவ சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது சைவம்

இந்துமதம் என்ற ஒரு (சொல்) வழக்கு முற்காலத்தில் இருந்ததில்லை. ஆறுமுக நாவலர் காலம் வரை சைவசமயம் என்று தான் வழங்கப்பெற்றது. நாவலர் காலத்தில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகள் தோன்றின. அதன் பின்னர் இந்துக்கல்லூரி, இந்து மன்றம் போன்றன தோற்றம் பெற்றன. Hindu என்ற சொல் மேலைத்தேயத்தினரால் தோற்றம் பெற்று இந்துவாக மாறியுள்ளது. ஆக மேற்கூறப்பட்ட 24 சமயங்களுக்குள்ளும் இந்துமதம் அமையவில்லை.

சிவப்பு
சிவமயம்

நனைவர் கொள்வதற்கு

விய வைகாசி	நாள்	திங்கள்	மாதம்
01.	15.05.2006	திங்கள்	மாதம் பிறப்பு
02.	16.05.2006	செவ்வாய்	சுவ்கடலூரசதுர்த்தி
10.	24.05.2006	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
11.	25.05.2006	வியாழன்	கழற்சிங்கர் குருபுதை
12.	26.05.2006	வெள்ளி	அமாவாசை விரதம், கார்த்திகை விரதம்
16.	30.05.2006	செவ்வாய்	சதுர்த்தி விரதம்
18.	01.06.2006	வியாழன்	நமிந்தியடிகள் குருபுதை, சேக்கிழார் குருபுதை
19.	02.06.2006	வெள்ளி	ஷஷ்டி விரதம், சோமாசி மாற்ற குருபுதை
26.	09.06.2006	வெள்ளி	பிரதோஷ விரதம், வைகாசி விசாகம்,
28.	11.06.2006	ஞாயிறு	பூரணை விரதம்
29.	12.06.2006	திங்கள்	திருஞானசம்பந்தர் குருபுதை, திருநீலகண்ட யாற்பொனர் குருபுதை, முருகர் குருபுதை, திருநீல நக்கர் குருபுதை

நாளென் செயும்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செயுவிகொடுப் பூற்றிறேன் செயுவ்கும் ரேசரிரு
தான்று சிலம்புஞ் சதுங்கையும் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோனுப் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடுனே

-கந்தர் அலங்காரம்-

புத்தக விற்பனை

■ திருவாதவழகன் புராணம் (ம.க. வேற்பிள்ளை அவர்களின் விருத்தியுடன்)	- 550/-	■ நல்லை ஆதீன முதல்வர் நந்தசிறை	- 100/-
■ விதியை வெல்வது என்று?	- 50/-	■ சைவபோதம் 1ஐம் புத்தகம்	- 75/-
■ திருவாசகம்	- 100/-	■ சைவபோதம் 2ஐம் புத்தகம்	- 75/-
■ Understanding Saiva Siddhanta Philosophy- And Outline of Saivism	100/- 150/-	■ சைவ மகந்துவம்	- 75/-
■ சைவத்தை அறியுங்கள்	- 200/-	■ சைவசமய சாரங்	- 75/-
■ சிவாராணம் வினாக்கல்வரை	- 50/-	■ கந்தபூராண வினாக்கல்	- 150/-
■ வள்ளுவர் வழங்கும் தமிழ் தத்துவம்	- 150/-	■ சிவஞான போதமும் கருத்துரையும் (ஒரு கிறிஸ்தவ ஆய்வாளருக்கான மறுப்புரையும்)	- 100/-
■ உரப்புமிகு சைவசமயம் உடன்பாற்ற வழியாடு (பிற அறிஞரின் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு)	- 50/-	■ சுமிராமகியிய் வநூலாலுடை திருவ்யாங வாழவும்	- 75/-
■ தத்துவ உலகில் தடம் ஏதிற்க மன்றத்திற்கு தந்தையா	- 75/-	■ சைவசமய நெறி (மூலமும் உரையும்)	- 275/-
■ சுழுது சிற்த சிரோமனிகள்	- 75/-	■ சிற்தாந்த வினாக்கிற் சைவக்கிரியைகள்	- 175/-
		■ முப்பாகுன் வினாக்கல்	- 275/-
		■ திருவாசகத் தேவ் துளிகள்	- 14/-

ஏங்க நால்கள் வீற்பளைக்கு உள்ளு

கிடைக்கும் இடம் :

ஸ்ரீ சௌமி அச்சகம்

கில. 195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஜம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு விக்கிரகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சிலா விக்கிரகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக்குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஞூலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், தீரைச் சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கீர்தங்கள், வாக்மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்கள், திந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்து விளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையாசி

23/1, வீவோனந்த மேடு ,
கொழும்பு - 13. தொ.பே : 2478885

சைவநீதி மாத திதி

பெறுமதி வ்யாரம்

தனிப் பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்ரேவிங் பவன் 10 அல்லது US\$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி

C. Navaneethakumar,

No. 30, Ramya Road,

Colombo - 04.

Sri Lanka.

Tel : 2580458